Openbare vergadering van de ONDERZOEKSCOMMISSIE BELAST MET HET ONDERZOEK NAAR DE WIJZE WAAROP DE BESTRIJDING VAN HET BANDITISME EN HET TERRORISME GEORGANISEERD WORDT.

Réunion publique de la COMMISSION D'ENQUETE CHARGEE D'EXAMINER LA MANIERE DONT LA LUTTE CONTRE LE BANDITISME ET LE TERRORISME EST ORGANISEE.

- Vergadering van DINSDAG, 9 MEI 1989
  Réunion du MARDI, 9 MAI 1989

- Voorzitter : DE HEER BOURGEOIS
  Président : M. BOURGEOIS

- De vergadering wordt om 10u geopend.
  La séance est ouverte à 10h

3

2

1

de heer Vermeiren.

*

De heer Voorzitter.- Ik herinner er u aan dat de Onderzoekscommissie de bevoegdheden heeft die het Wetboek van Strafvordering aan de onderzoeksrechter toekent (artikel 4 van de wet van 1880).

Ik vraag u de eed af te leggen en leg er de nadruk op dat u voor een valse getuigenis kan worden gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar en dat u voor een termijn van ten minste vijf jaar en ten hoogste tien jaar kan worden ontzet van het recht om te kiezen en gekozen te worden (artikel 9).

[redacted], Mijnheer ..Vernaillen.. legt, de eed af [redacted] met volgende woorden : "Ik zweer te zullen spreken zonder haat en zonder vrees en de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen".

[redacted]

De heer Voorzitter.- Ik heb daarjuist een kort gesprek met de heer Vernaillen gehad en ik ~~had~~ wil aan de commissie het volgende voorstel ~~willen~~ doen : dat wij vandaag bijzonder goed naar de colonel zouden luisteren, omdat ik hem drie of vier belangrijke vragen zou willen stellen.

Colonel, ten eerste zou ik willen dat U zich goed situeert en uw curriculum beschrijft.

Ten tweede had ik graag dat U ons de periode van het onderzoek François uiteen~~legt~~zet, namelijk hoe U daarbij bent gekomen, wat daar is gebeurd, waar dat is geland.

Ten derde, dat U de episode beschrijft van de aanslag op Uzelf, op uw gezin en op uw woning, hoe dit allemaal geëvolueerd is en welke implicaties daarin vervat zijn.

Ten vierde : U hebt de aanvangsperiode, het ontstaan van de aanslagen in Waals-Brabant meegemaakt. Het zou misschien ook wel goed zijn moest U ons een appreciatie daaromtrent kunnen geven. In dat kader stellen zich een groot aantal problemen, namelijk de groep Diane, de diefstal bij de groep Diane, de groep G

enzovoort. Dat zal zich daar waarschijnlijk geleidelijk aan op inenten, maar ik zou graag een lijn kunnen volgen, zodat wij een rode draad hebben.

Na elke besproken episode zullen we stoppen, zodat de commissarissen de kans hebben een aantal vragen te stellen. Wanneer U van oordeel zou zijn dat - we zijn in openbare ~~zitting~~ vergadering, colonel - bepaalde inlichtingen die U wenst mede te delen of wanneer antwoorden die U op vragen van de commissarissen moet geven ergens tot een zekere vorm van geheim, beroepsgeheim, discretie of dergelijke behoren, hebt U steeds het recht ons te vragen met gesloten deuren te zetelen en volgens onze procedure zullen wij deze vragen dan pas ~~op~~ aan het einde van onze vergadering behandelen, namelijk ~~om~~ rond 11 u 45'. Wij zullen dus in elk geval om 12 u 15' de ~~zitting~~ vergadering moeten beëindigen, omdat we over de middag een gesprek met de Minister van Justitie hebben.

~~Anderzijds,~~ Bovendien kan ik U mededelen dat wij ~~uw~~ het dossier betreffende de aanslag op uw woning ~~aan~~ bij het Parket generaal hebben opgevraagd en dat dit dossier ons zal overgemaakt worden en waar-

schijnlijk reeds in instantie is van doorsturing. Wij zullen U zeker moeten terugzien nadat wij van de inhoud van uw dossier hebben kennis genomen. U hebt zo een goed overzicht van de omstandigheden waarvoor U hier komt en het is voor U ook gemakkelijker klaar te zien. Wij zullen dan van start gaan.

Mag ik U vooreerst vragen U voor te stellen, niet uitgebreid, maar wat uw geval betreft toch concreet genoeg om ons een overzicht te geven over de evolutie van uw openbaar leven.

De heer Vernaillen.- Mijnheer de Voorzitter, mijne heren, ik zal U niet zeggen wanneer ik geboren ben en welke lagere of humaniora-studies ik gevolgd heb. Ik zal beginnen met mijn carrière bij de rijkswacht.

In december 1962 ben ik tot onderluitenant benoemd. Kort nadien werd ik naar Gent overgeplaatst, waar ik gedurende verschillende jaren commandant van de Bijzondere Wegpolitie en Verkeersdossiers was. Daarna heb ik het commando van het district Asse waargenomen. Op het einde van die functie slaagde ik voor de majoorsexamens en werd ik als majoor en terzelfdertijd als

commandant van het Speciale Interventie-escadron, dus de groep Diane, benoemd.

De heer Voorzitter.- In welk jaar was dat ?

De heer Vernaillen.- Van 1977 tot 1979. Eind 1979 werd ik districtscommandant te Brussel benoemd en ik ben dat gebleven van 1979 tot eind 1982 meen ik, ik weet de juiste datum niet meer. Nadien ben ik tweede commandant geworden van de groep Provincie Brabant, waarna ik sinds 1984 commandant van het Logistiek Centrum van de rijkswacht was, rijkswacht die ik vorig jaar in oktober verlaten heb. Ik ben dus nu met rust.

De heer Voorzitter.- ~~In~~ Sinds oktober 1988 ?

De heer Vernaillen.- Ja, in oktober 1988.

De heer Voorzitter.- Wanneer bent U luitenant-colonel geworden ?

De heer Vernaillen.- In maart 1982 ben ik luitenant-colonel benoemd, terwijl ik in Brussel was; op het einde van het commando in het district.

De heer Voorzitter.- Wanneer U dus nog in het district was. District is dan hier~~achter ?~~ om de hoek ?

De heer Vernaillen.- Ja.

De heer Voorzitter.- Zijn er daaromtrent vragen te stellen aan de colonel ?

De heer Coveliers.- Wie was uw voorganger bij de groep Diane ?

De heer Vernaillen.- Ik was de eerste commandant.

De heer Coveliers.- Wie kwam dan vóór U ?

De heer Vernaillen.- Vóór mij is daar wel colonel Pinte geweest, maar hij was tweede commandant van het Mobiel Legioen. De eerste commandant in functie van de groep Diane was ik.

De heer Coveliers.- Wie heeft U opgevolgd ?

De heer Vernaillen.- Mijn opvolger is majoor Jennes.

De heer Voorzitter.- Zijn er nog vragen betreffende dit hoofdstuk ? (Neen). U kent uiteraard onze opdracht : wij moeten nagaan hoe het mechanisme van de gerechtelijke onderzoeken enzovoort verlopen is; wij moeten ook nagaan waarom in bepaalde belangrijke dossiers geen oplossingen, geen gevolgen gekomen zijn, waarom er geen daders gevonden werden; wij moeten ook trachten te zoeken welke blokkages er eventueel kunnen geweest zijn, waarom bepaalde

onderzoeken geen resultaten hadden. Is dat aan het toeval te wijten, is dat omdat men geen dader kon vinden of is dat omdat men geen daders wenste te vinden, enzovoort. U begrijpt het wel, U bent lang genoeg bij het onderzoek betrokken geweest om de achtergronden van het onderzoek te kennen. Wanneer wij U dus vragen de zaak François te situeren, is dat tegen deze achtergrond. Wat hebt U daarin ervaren, wat is daar uw opvatting over, wat kunt U ons toevertrouwen, ~~op wat~~ waarop wenst U onze aandacht te trekken, wat zouden wij nog verder moeten onderzoeken, ~~in wat~~ waarin zijt gij niet tot resultaten gekomen en kunt ge misschien wensen dat wij wel tot resultaten zouden komen in een onderzoek. Wij zijn niet een studie van de drughandel aan het doen, maar wel het mechanisme van het onderzoek aan het nagaan. Kan dat ?

De heer Vernaillen.- Ik zal trachten dit te doen.

De heer Voorzitter.- Wil U misschien chronologisch beginnen, dan kunnen wij ook gemakkelijker volgen ?

De heer Vernaillen.- De zaak François begon voor mij persoonlijk - als ik mij niet vergis - in september-oktober 1979. Die zaak

was voordien evenwel reeds min of meer aan het rollen, zowel bij de generale staf als in het district Brussel of in de BOB-Brussel, daar er op het gerechtelijk detachement een zekere wachtmeester Raes was, die - als ik mij zo mag uitdrukken - met handen en voeten getracht heeft de staf wijs te maken dat er in het nationaal drugbureau een en ander misliep. Die wachtmeester heeft dat 4 à 5 keer toe gedaan. Hij heeft alle mogelijke chefs verwittigd, die op hun beurt generaal Beaurir verwittigden en al die verwittigingspogingen van wachtmeester Raes situeren zich tussen begin 1979 en juni 1979. Hij heeft eveneens colonel Mairus, generaal Beernaert, colonel Andrianne verwittigd; hij heeft majoor Brugman een nota gestuurd; hij heeft zelfs een persoonlijke brief naar de generaal Beaurir thuis gestuurd. Hij kreeg toen als antwoord dat de generaal op de hoogte was, maar nooit werd daaraan enig gevolg gegeven.

De heer Voorzitter.- Ik ken een beetje de werking van de rijkswacht. Was het voor een wachtmeester zeer gemakkelijk om een generaal te bereiken ?

De heer Vernaillen.- Neen, zeker niet, dat was niet gemakkelijk, maar hij bereikte andere chefs en ik weet bij voorbeeld dat colonel Mairus, die toen gebiedscommandant was in de Leuvenseweg waar ik districtscommandant was, een persoonlijke nota van twee bladzijden met een uiteenzetting van Raes op het bureau van generaal Beaurir heeft neergelegd, dus persoonlijk overhandigd, en hij heeft mij zelf gezegd dat hij hem buiten gestuurd ~~heeft~~ had. Wij hadden bijgevolg de indruk dat het commando tegen een eventueel onderzoek gekant was. Er zijn nog andere feiten die ik daarbij kan aanhalen : bij voorbeeld in juni of juli legt Raes klacht neer in de handen van de procureur Petier, die toen de leiding van de drugzaak had. Deze maakte proces-verbaal op, met als gevolg dat er via het Parket generaal een kantschrift naar de generale staf gestuurd werd om François te verhoren. Dat kantschrift is daar drie maanden blijven liggen. François werd niet verhoord en hij heeft zelf een eigenhandig~~e~~ geschreven verklaring afgelegd. Al dat geroezemoes, want er werd daarover onder officieren gesproken, kwam mij ook ter ore in de Leuvenseweg en dat werd hier en daar

besproken, tot op een zeker ogenblik ...

De heer Voorzitter.- Ik verontschuldig mij bij de commissieleden dat ikzelf af en toe een vraagje stel, maar de toestand van de heer Raes interesseert mij. Hij is schijnbaar een moedig man, die zo ver gaat zelfs klacht neer te leggen; wat is zijn lot geweest ?

De heer Vernaillen.- Ik zal eerst iets anders zeggen en daarvan ben ik persoonlijk getuige geweest en ik kan namen van andere getuigen citeren. Juist vóór het gerechtelijk onderzoek gestart is, was ik bij de staf geroepen omdat men mij wou vragen wat er daar met die Raes gebeurde, die ondertussen bij de BOB van Brussel was beland en wat die daar allemaal vertelde. Ik heb toen een gesprek gehad met generaal Beaurir en bij het buiten komen, rond half zeven 's avonds op de koer van de generale staf, heeft hij tekstueel gezegd, woorden die mij nu nog soms rillingen doen krijgen : "Raes heeft geluk dat we niet in andere tijden leven of hij was reeds lang dood geweest". Dat waren de tekstuele woorden van generaal Beaurir. Ik heb daarop geantwoord : "Misschien, generaal, ofwel werd hij gedecoreerd". Daarmee kende hij mijn standpunt

meteen ook. Raes werd volgens mij zodanig gepest dat hij ten einde raad de rijkswacht verlaten heeft. Ik kan ervan meespreken hoe men mensen kan pesten. Ik moet eerlijk zeggen, Raes heeft misschien ook een beetje te veel verroerd en dat heb ik hem ook persoonlijk gezegd, alsook dat hij daar moest van tussenblijven, dat hij daar de pers niet moest bijhalen, dat hij moest zwijgen, dat wij het onderzoek deden en dat wij de zaken tot het einde gingen doordrijven, dat ik voor niets of niemand ging achteruit-gaan. Blijkbaar heeft hij dan toch misschien bepaalde mensen een beetje tegen de schenen getrapt, als ik het zo mag zeggen, zodat hij uit de BOB verwijderd werd - hetgeen hem toch een ver-goeding kostte van een paar duizend frank per maand -, naar het Legioen gestuurd werd en als oude wachtmeester de stal moest kuisen.

De heer Voorzitter.- Wij weten nu wel genoeg. Indien nodig, kunnen we de heer Raes verder ondervragen.

M. Eerdekens.- Monsieur le Président, une question à propos de M. Raes, c'est-à-dire le gendarme qui a écrit un livre intitulé

- si je ne me trompe - "Un gendarme Don Quichotte".

M. Vernaillen.- Oui, c'est lui.

M. Eerdekens.- Est-il exact qu'il a également travaillé avec M. Lekeu ?

M. Vernaillen.- Je ne saurais pas vous le dire. J'avais 500 hommes au district de Bruxelles. Lekeu n'en faisait pas partie. J'ai lu un article concernant Lekeu dans un journal. C'est celui qui est aux Etats-Unis, je crois ?

M. Eerdekens.- Aux Etats-Unis, en Floride. Ensuite, en ce qui concerne l'attitude de ses supérieurs hiérarchiques, M. Raes exprime avoir été vraiment l'objet de vexations, d'humiliations afin de le pousser à la faute professionnelle, que sa vie, à partir du moment où il a fait ces révélations, a été une série de traquenards tendus par ses supérieurs pour l'obliger à quitter la gendarmerie. Semblable affirmation de M. Raes est-elle exacte ?

M. Vernaillen.- Je crois que c'est possible. D'ailleurs, quand j'ai été muté au Centre Logistique, un colonel m'a également demandé si cela me plaisait de travailler entre les huiles et

les saletés. C'était aussi pour m'humilier quelquepeu.

De heer Voorzitter.- Ik heb U onderbroken op het ogenblik dat U dus de heer Raes genoemd had. Kunt U daar dan weer verder op ingaan ?

De heer Vernaillen.- Er is dus een kantschrift bij de generale staf aangekomen. Het onderzoek is gestart en de staf duidde - dat weet ik uit wel ingelichte bron - colonel Mairus aan om het onderzoek te leiden. Gezien het feit dat dit kantschrift niet beantwoord werd zoals het hoorde, dat colonel François dus niet verhoord werd en dat er geen serieus onderzoek gestart werd, dat dit zeer oppervlakkig gebeurd was en op de lange baan geschoven, denk ik wel - want ik heb dat vernomen uit de mond van de heer Poelman, procureur des Konings destijds - dat het Parket-generaal en het Parket in Brussel ontstemd waren over de manier waarop dat kantschrift behandeld werd, dat zij dus niet meer wensten dat de generale staf het onderzoek deed en dan werd ik persoonlijk door de heer Poelman aangeduid om de leiding van het onderzoek te nemen.

De heer Voorzitter.- Wanneer situeert zich dat ?

De heer Vernaillen.- Dat situeert zich in september-oktober 1979.

De heer Coveliers.- De gerechtelijke politie en de gemeentelijke politie waren in het onderzoek dus nog niet tussengekomen. Het was dus een onderzoek op de generale staf.

De heer Vernaillen.- Het eerste kantschrift werd naar de generale staf gezonden, het tweede kantschrift naar mij. Maar ik heb wel eerst gevraagd om ervan ontlast te worden, omdat ik niet graag een onderzoek in mijn eigen rangen deed en het Parket heeft de staf voor de keuze gesteld : ofwel deed ik het onderzoek - ik was dus nominatief aangeduid - ofwel deed de gerechtelijke politie het onderzoek. Daar is wel sprake van geweest.

De heer Coveliers.- De voorkeur van de generale staf ging wel naar U uit.

De heer Vernaillen.- Mijnheer Coveliers, ik heb de indruk dat, had de gerechtelijke politie het onderzoek gedaan, er misschien nog minder van in huis was gekomen om reden dat zij de rijkswacht niet kende.

De heer Coveliers.- Ik bedoel dat de generale staf wel eerder de

voorkeur zou geven aan iemand intern dan aan iemand van buitenuit.

De heer Vernaillen.- Dat is misschien wel mogelijk, maar dat moet U aan hen vragen. Ik weet in ieder geval dat ik in het onderzoek altijd hard gewerkt heb en rechtdoor gegaan ben. Trouwens, anders zou men mij twee jaar later niet komen vinden zijn.

De heer Voorzitter.- De heer Beckers heeft het woord.

De heer Beckers.- Mijnheer de Voorzitter, de heer Vernaillen heeft gezegd dat al die waarschuwingen voor de heer Raes tot niets hebben geleid, dat er een kantschrift gekomen is en dat dit ook op de lange baan geschoven werd. Vervolgens krijgt U, Mijnheer Vernaillen, op een gegeven ogenblik een opdracht. ~~Hoe~~ Welke was dan de houding van de generale staf ?

De heer Vernaillen.- Die houding is officieel positief geweest omdat ik na een paar maand tijd zelfs twee majoors als adjunct kreeg, één om mij bij te staan in de leiding van het district en één om mij bij te staan in het onderzoek. Dat was de majoor Coninckx voor het district en de majoor De Mesmaecker voor het onderzoek. Dat is officieel. Officieus, achter de schermen,

gebeurden er wel andere zaken. Zo kan ik bij voorbeeld aanhalen dat toen wij in Gent een belangrijke getuige moesten verhoren die ons wist te zeggen dat BND betrokken was in serieuse drugzaken in het Gentse of in Vlaanderen, dat er daar een paar slachtoffers gevallen werden, dat er zelfs een moord gebeurd was, toen werd ons, niettegenstaande het feit dat wij een kantschrift van de onderzoeksrechter hadden, door de staf verbod opgelegd om die getuige te verhoren, waardoor er dus tijd verloren ging.

Enkele dagen nadien zijn wij er dan toch geweest, nadat de onderzoeksrechter was tussengekomen.

De heer Coveliers.- Dat is nu toch wel belangrijk wat U zegt. U hebt een kantschrift van een onderzoeksrechter om iemand te verhoren en de generale staf verbiedt U dat uit te voeren !

De heer Vernaillen.- Zij heeft ons verbod gegeven naar Gent te gaan om die persoon te verhoren, zogezegd omdat die een beetje gek was.

De heer Coveliers.- Ze hadden een motivering.

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet, maar die persoon zei dat.

Dat moest het onderzoek verder uitwijzen.

De heer Voorzitter.- Gebeurt dat meer of is dit een alleenstaand geval ?

De heer Vernaillen.- Ik kon het ook niet begrijpen. Ik heb natuurlijk de onderzoeksrechter verwittigd en wij zijn dan wel naar Gent geweest.

De Geer Coveliers.- De onderzoeksrechter heeft volhard.

De heer Vernaillen.- Die getuige is verhoord geweest, maar wat er ondertussen met die getuige gebeurd is - is hij al dan niet onder druk gezet geweest - dat weet ik niet, want er is in dat onderzoek zoveel gebeurd.

De heer Coveliers.- Komt dat meer voor ?

De heer Vernaillen.- Zoiets heb ik nooit geweten.

De heer Coveliers.- U hebt dat nooit geweten ? Dat is dan toch wel kras.

De heer Vernaillen.- Ik zet alles in het kader van het feit dat bepaalde hooggeplaatsten ~~en~~ of de generale staf gekant waren tegen dat onderzoek.

De heer Beckers.- Was dat geschreven ?

De heer Vernaillen.- Een kantschrift is altijd geschreven.

De heer Beckers.- Ik bedoel dat verbod om die getuige te verhoren.

De heer Vernaillen.- Neen, dat werd ons mondeling meegedeeld.

De heer Coveliers.- Maar U moet daaraan gehoorzamen ?

De heer Vernaillen.- In principe moeten wij eerst uitvoeren en achteraf reclameren, maar intussen is het toch gedaan.

M. le Président.- La parole est à M. Eerdekens.

M. Eerdekens.- Si je comprends bien, c'est quasiment une entrave à l'enquête, qui était le fait de l'état-major ou tout au moins de certains représentants de l'état-major, puisque l'ordre - la jonction d'apostille - du juge d'instruction n'était pas exécuté immédiatement, mais avec retardement, ce qui pouvait contrarier l'enquête dont l'efficacité dépend parfois d'une certaine rapidité.

M. Vernaillen.- Je ne saurais pas vous dire si cela a été le cas.

M. Eerdekens.- Vous avez dit que le témoin avait été mis sous pression.

M. Vernaillen.- Cela est possible, je ne le sais pas, mais tout

est possible, parce que, même nous, nous étions sous pression. Dès le début, dès les premières interrogations on nous disait qu'il fallait faire attention, car il y avait de hautes personalités politiques impliquées dans l'affaire. Ce sont les mots de François et Canneman.

M. Eerdekens.- Lorsque vous dites "on", de qui s'agit-il ?

M. Vernaillen.- François et Canneman, les deux.

M. le Président.- Pas les généraux, ni les majors ?

M. Vernaillen.- Non, non, ils parlaient de hautes personalités politiques.

M. Eerdekens.- C'était pour vous intimider ?

M. Vernaillen.- Oui, c'était pour nous intimider.

Op een bepaalde dag kreeg ik een kantschrift om de boekhouding van de speciale fondsen van de generale staf na te zien, met de bedoeling na te gaan of de gelden die het drugbureau ~~om~~ voor de drugladingen - want er zijn ongeveer vijf ton drugs in Zaventem doorgelaten - gebruikt had om de douanetaksen te betalen al dan niet van de fondsen van de staf afkomstig waren. Achteraf is het wel

uitgekomen dat het geld van de drugdealers kwam, dat zij ontvangen hadden a rato van zoveel frank per kilo. Deze boekhouding bevond zich op twee plaatsen. De eerste plaats, bij de colonel Haesaerts. Daar was geen enkel probleem. Hij heeft mij ontvangen. Ik heb een verklaring afgenomen. Ik heb het gedeelte boekhouding meegenomen zonder de minste problemen. Het gedeelte van de boekhouding ~~was~~ die dateerde van 1975-1976 tot begin 1977 en vóór 1975, daar waar de drugzendingen doorgelaten zijn en waar de zaak François, met andere woorden de drughandel, gestart was, bevond zich bij de hogere directeur van de operaties van de staf, bij de colonel Boonen. Niettegenstaande de opdracht van de onderzoeksrechter weigerde hij mij die te geven. Nadat hij eerst contact had genomen met generaal Beaurir, zei hij mij dat er nergens voorgeschreven stond dat zij een boekhouding, een officiële boekhouding, van de gelden die zij van Justitie via de BIC kregen moesten bijhouden. Ik heb hem geantwoord : "Colonel Haesaerts heeft mij gezegd dat gij ze hebt, ik weet dat ze hier is, de onderzoeksrechter moet ze hebben, dus geef ze mij, dat is simpel. En als ge ze mij niet

geeft, dan maak ik proces-verbaal op dat gij weigert mij dat te geven ofwel zegt gij mij dat ze verbrand is en schrijf ik uw verklaring op". Ik ben onverrichterzake naar mijn bureau teruggegaan en de dag nadien heeft hij mij ze wel gebracht. Dit zijn allemaal feiten die aantonen dat men tegen het onderzoek gekant was. De flagrantste feiten in verband met dat tegenwerken op de staf zijn : ten eerste, ik werd smalend de "inquisiteur" genoemd, maar dat deerde mij niet veel; en ten tweede, op een bepaald ogenblik kreeg ik een vertrouwelijk dossier - een confidentiële nota - waarbij ik zeer diplomatisch gevraagd werd mij terug te trekken uit het onderzoek, dus waar de staf mij opdracht gaf om het onderzoek niet meer verder te zetten. Voor mij kwam het erop neer dat de motor stilgelegd werd, want niemand anders had het onderzoek meegemaakt, had al die rogatoire commissies bijgewoond en kon een jaar onderzoek zomaar in een minimum tijd assimileren.

De heer Coveliers.- Op welk moment van het onderzoek was dat ? Hoelang waart ge met het onderzoek al bezig ?

De heer Vernaillen.- Het onderzoek was toen ongeveer een jaar

bezig en het was op het ogenblik dat nieuwe aanhoudingen van de leden van het AIC in het vooruitzicht waren, dat we ze zogezegd genomen hebben "la main dans le sac", dat ze dus een drugtrafiek gedaan hebben, dat wij geld van die trafieken in beslag genomen hebben en dat ze opnieuw aangehouden werden, dat mij juist voordien gevraagd werd mij uit het onderzoek terug te trekken en kreeg ik opdracht niet meer te ondernemen zonder voorafgaandelijk mijn chefs in te lichten; ik moest hen toestemming vragen en was aan handen en voeten gebonden. Ik heb dan de onderzoeksrechter daarvan verwittigd met het gevolg dat ik natuurlijk het onderzoek wel moest verderzetten.

De heer Coveliers.- Wie was de onderzoeksrechter nu weer ?

De heer Vernaillen.- Dat was de heer de Bizet d'Hauteville; het ging om een Franstalig dossier. Kort nadien heb ik dan van deze onderzoeksrechter vernomen dat hij in rijkswachtkringen gehoord had dat ik nooit meer op promotie moest rekenen.

De heer Coveliers.- Zei die magistraat dat ?

De heer Vernaillen.- Die magistraat zei mij dat. Waar hij dat vernomen had, weet ik niet. Ik heb het hem ook niet gevraagd. Ik heb daar ook niet aan geloofd om reden dat ik meende goed te doen, dat ik steeds rechtdoor gegaan ben en zoveel mogelijk het Parket bijgestaan en geholpen heb.

3

2

1

*

Waar hij het vernomen had weet ik niet, ik heb het ook niet gevraagd. Ik heb daar ook niet aan geloofd, om de eenvoudige reden dat ik dacht van goed te doen dat ik altijd rechtdoor gegaan ben en zoveel mogelijk, laat ons zeggen het Parket bijgestaan en geholpen en zelfs als het mijn chefs niet beviel. Dienst was dienst en ik moest mijn plicht doen.

M. le Président.- La parole est à M. Eerdekens.

M. Eerdekens.- Faut-il prendre la décision de désaisir notre témoin de sa mission ?

M. Vernaillen.- Dans cette histoire là, j'ai reçu une note écrite émanant du Colonel Devos qui était le Commandant de la Région du Brabant. De huidige inspecteur-generaal. Le Colonel Devos, il était Colonel à ce moment-là, cette note m'a été transmise par le Colonel Dedeck (?), qui était mon Commandant de groupe et j'ai été

appelé naturellement chez le Colonel Devos ~~et~~ il m'a dit avec un visage un peu triste et embarrassé que cela ne venait pas de lui mais que c'était sur ordre du Général Guery (?) qu'il était obligé de faire cette note.

M. le Président.- C'est à peu près à quel moment, à quelle date précisément cet entretien avec le Général Devos. ~~Au moment~~

M. Vernaillen.- Au moment ~~que~~ où j'ai reçu la note. D'ailleurs, je ~~l'ai ici.~~ l'ai ici. Dat is vóór ~~dat~~ de leden van de BIC de tweede keer aangehouden werden. Dat is dus vóór 1980.

De heer Voorzitter.- Dat is dus hetzelfde ~~dat~~ wat U geantwoord heeft aan de heer Eerdekens, met name dat U ook op bepaalde ogenblikken een vertrouwelijk~~e~~ nota kreeg vanwege de Colonel of Generaal Devos.

M. Vernaillen.- Toenmalige Generaal Devos. En die nota dateert van november 1980.

De heer Voorzitter.- ~~De~~ Heer Vernaillen, ik zie dat U zo een mooie farde bij hebt, zijn dat U memoires of uw nota's?

De heer Vernaillen.- Dat zijn de dokumenten ~~dat~~ die voor de Commissie eventueel ~~zou~~ kunnen dienen. Dat zijn geen memoires, als ik die ~~open doe~~ uit schrijf zullen ze wel volumineuser zijn, maar ik heb wel de dokumenten gekregen, dus de dokumenten van het Parlement waar ~~dus~~ in de doelstellingen van de Commissie ~~in~~ beschreven zijn en de taak van de werkgroep. ~~en~~ Daar was sprake van de zaak François als een begin van vijf punten en aan de hand daarvan heb ik wel bepaalde zaken neergeschreven, zaken die voor mij ook ~~een~~ openbaar mogen zijn, ~~voor anders die~~ en misschien voor andere niet. ~~openbaar mogen zijn en~~ Als U wil kan ik U die nota's wel overhandigen.

De heer Voorzitter.- Dat zou zeer goed zijn. Dan kunnen wij dan ook naderhand rustig lezen. ~~Maar het is intussen werken zo'n kwestie~~

~~van dat het toch voor uw gemak was dat U die tekst had, dus wij krij-gen dat dokument van U?~~

De heer Vernaillen.- Ik wil U dat geven, ja.

De heer Voorzitter.- U bent bedankt dat U zich ~~daar~~ zo goed ~~op~~ voorbereid hebt. En dat zal ons waarschijnlijk wel nuttig zijn. ~~Wij waren dus op~~ Op het ogenblik van het onderzoek is er een tweede vlaag van aanhoudingen of is het een vlaag van aanhoudingen te verwachten en dan ~~hebt~~ krijgt U een vertrouwelijk nota ~~en dus U gaat verder door~~ en dan?

De heer Vernaillen.- Wij gaan verder door, het onderzoek wordt afgerond en in de zomer van 1981 komt er in feite een nieuw onderzoek bij. ~~en~~ Dat was een persoon van het Hoog ~~van~~ Comité van Toezicht die informatie had, die trouwens bevestigd werd door onze ~~xxxx~~ inlichtingen want er waren ook inlichtingen ~~op~~ bij het Centraal Bureau van Opsporing.

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
2/5			De Smedt	

Daar was ook een Rijkswachter die ons hielp ~~voor~~ bepaalde opzoekingen te doen. Dat er een bepaalde betrokkenheid was zowel van Colonel François als van ~~Camerman~~ Cammerman (?) in een trafiek van harddrugs ~~gestopt~~ verstopt in diepvries vlees. Die Mijnheer van het Hoog Comité van Toezicht die was met zijn informatie bij de onderzoeksrechter geweest die hem naar mij gestuurd had, wij hebben daarvan een proces-verbaal opgestuurd en hebben hem gevraagd om een afzonderlijk nummer, ~~want~~ dan het dossier 5/80, ~~van~~ een ander dossier te openen omdat de onderzoeksrechter wou dat ~~he~~ het dossier uiteindelijk eens zou afgesloten worden dat die zaak kon behandeld worden en als er nieuwe zaken waren dat er dan een nieuw dossier zou geopend worden. Wij hebben dat gedaan, de persoon die ons die inlichtingen gegeven had van het Hoog Comité van Toezicht werd verhoord, zijn naam staat hier ook vermeld in de farde, ik weet niet of hij nog in leven is ondertussen. Ik heb

vernomen dat hij zou overleden zijn. Een andere persoon die ons die informatie bevestigde van de generale staf was de chef Van Daele van Brugge, die trouwens ook overleden is, die zelfmoord zou gepleegd hebben. De twee andere die ervan op de hoogte waren, waren de adjudant Gofinon ~~(?)~~ en ikzelf, dus Gofinon was bij in mijn bureel en die typte de verklaring op de schrijfmachine. Tegen Gofinon is zogezegd een aanslag gepleegd toen de bom ontploft is. Hij was in de wagen. Daar twijfel ik ten zeerste aan. Die bom is ontploft (of toch gedeeltelijk) maar ik twijfel aan het feit ~~dat~~ of het wel tegen hem gericht was, om de eenvoudige reden dat hij daar niet was maar wel ~~die~~ andere mensen ~~die in het voertuig waren~~.

De heer Voorzitter.- Men zegt ons toch, om dat af te ronden, dat men hem belt, hem roept naar het café in de Kleermakerstraat, Drugopera, en dat ~~is de~~ het een zaak ~~dat~~ die de heer Gofinon zou kunnen interesseren

dus de heer die de telefoon neemt zegt dat door, Gofinon blijkt daar niet te zijn en dus springen drie andere mensen in de wagen en hij ontploft enkele honderden meters verder, dus ...

De heer Vernaillen.- Terwijl dat die man daar niet in zit. Gofinon wordt geroepen en hij gaat niet.

De heer Voorzitter.- Hij was er niet, schijnt het.

De heer Vernaillen.- Ik heb daar mijn vraagtekens ~~over~~ bij.

De heer Voorzitter.- Is dat dan opge~~schept~~zet spel ~~dan~~?

De heer Vernaillen.- Ik heb de indruk dat ~~dat~~ het een test was.

De heer Voorzitter.- Als een test...

De heer Vernaillen.- Als ik verder zie, nu wijken wij af van de zaak François en komen onmiddellijk in het Luik van Bouhouche en Beyer. Degene die ons het aanstekensmechanisme geleverd heeft was een zeker Buslick (?) die zeer bevriend was met Bouhouche.

Zou het niet mogelijk zijn, vermits die zaak niet opgelost is, dat het een test die ze deden en dat het een voorbereiding was voor eventuele andere aanslagen die zouden plegen.

De heer Voorzitter.- Het kan misschien tegen Gofinot gericht zijn, maar dat is nergens bewezen. Wij gaan niet op Buslick verder want dan blijven wij bij François. Verontschuldig mij van U op een dwaalspoor te brengen.

De heer Vernaillen.- Binnen de korste keren was Buslick geketend. Twee weken nadien gebeürt er een aanslag bij mij thuis.

De heer Voorzitter.- Dat is allemaal in dezelfde periode dus.

De heer Vernaillen.- Ja, dus op 2 à 3 weken tijd.

3 De heer Coveliers.- Met wat U gezegd heeft over wachtmeester

2

1 De Taele. De man die dood aangetroffen is in Aaltert dacht ik.

* De heer Vernaillen.- Ja, in Brugge in West-Vlaanderen.

De heer ~~Voorzitter~~ Coveliers.- ~~Daar zijn~~ Sommige mensen ~~die~~ beweren dat het zelfmoord is, ~~er zijn er~~ anderen ~~die~~ zijn ervan overtuigd dat het geen zelfmoord is. U schijnt er ook twijfels over te hebben dat het een zelfmoord is ? Een van uw toenmalige collega's is daar een dag lang over ondervraagd, heeft men gezegd.

De heer Vernaillen.- Ja maar, ~~als ge ziet~~ ik stel het anders. Van hetgeen ~~dat~~ die mensen van het Hoog Comité van Toezicht komen zeggen, ~~komt verklaren~~ in mijn bureau. ~~Mxx~~ Wie is ervan op de hoogte ? ~~van~~ Gofinet, hijzelf en Van Daele ? Hij is dood, Van Daele is dood, tegen Gofinet is er zogezegd een aanslag. Ik twijfel daaraan. Tegen mij een aanslag. Er zijn vier personen die het wisten, is daar een verband tussen, ik weet het niet. Maar ik stel mij wel vragen.

De heer ~~Vxxxxxxxxx~~ Coveliers.- Wij stellen ons allemaal heel veel vragen.

Op het ogenblik van die feiten werkten dus Van den Daele in het CBO

en het was toen reeds onder leiding van de huidige commandant ? ~~nog altijd.~~

De heer Vernaillen.- Ik geloof toen dat het de majoor Luyten was.

Nu in ieder geval diegene die kan bevestigen dat hij ~~die~~ informatie ~~die wij~~ van het Hoog Comité van Toezicht ~~van die persoon~~ kregen ~~dat~~ is de adjudant Van Reybroeck die mij meehielp sinds het begin van het onderzoek, Hij ~~en die~~ had ~~de~~ persoonlijke contacten met Van den Daele en ~~die~~ vond ook raar dat die plots ~~Cosselin~~ (?) dood was. Nu het kan dat het zelfmoord is maar ...

De heer Coveliers ~~Vernaillen~~.- Die heeft trouwens een verklaring afgelegd dat het geen zelfmoord was.

3 De heer Vernaillen ~~Coveliers~~.- Omdat hij eraan twijfelde. Want hij is de

2

1 laatste van ons onderzoeksteam. Hij was de contactman met het CBO

* met Van den Daele.

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
2/11			DE SMEDT	

De heer ~~Voorzitter~~ Coveliers.- Kende U Van den Daele goed.

De heer Vernaeillen.- Ik kende hem niet.

De heer ~~Voorzitter~~ Coveliers.- U was dus niet op de hoogte van de privé-moeilijkheden die er zouden geweest zijn, ja die de oorzaak van de zelfmoord zouden kunnen zijn.

De heer Vernaillen.- Ik heb ~~dat~~ vernomen via de pers en ook van Van Reybroek, dat erover gesproken werd maar de agent Van Reybroek die moet daar misschien meer over weten.

De heer ~~Coveliers~~ Voorzitter.- Wie heeft het onderzoek over Van de Daele gedaan ?

~~De heer Voorzitter~~.- Dat is Brugge geweest.

De heer Coveliers - Het was een Vlaamstalige Brusselaar

De heer Voorzitter - Ik heb tot hiertoe vergeten te vragen, de onderzoeksrechter was De Bisot, wie was de substituut ?

De heer Vernaillen.- De heer Petier (?)

De heer Voorzitter.- Die is er nog.

De heer Vernaillen.- Ik veronderstel het.

De heer Voorzitter.- Dat kunnen wij vinden.

Het is om het eventueel te kunnen terugvinden want het is voor ons ook allemaal ~~voor ons~~ nieuw.

~~De heer~~ M. Eerdekens.- ~~Pour en~~ Je voudrais revenir à une déclaration faite par notre témoin il y a quelques minutes sur ce trafic de drogue lié à de la viande congelée. Cela suppose~~rait~~ une collusion entre des trafiquants de drogues et des vendeurs import-export de viandes congelées et est-il possible de connaître les firmes concernées ? ~~la firme concernée~~.

M. Vernaillen.- Je dois vous dire qu'on avait démarré l'enquête mais qu'on n'a jamais abouti pour la bonne et simple raison qu'il y a eu des attentats. Cela se situe juste après.

M. Eerdekens.- Une société qui vend de la viande à l'étranger, de la viande congelée, ce sont des sociétés ~~en~~ ayant pignon sur rue.

M. Vernaillen.-
~~De heer Vernaillen.~~ Lorsque nous avons reçu cette information

cela se situe pendant les grandes vacances, du mois d'août 1981.

Nous avons fait un procès-verbal et ~~on l'envoie~~ l'avons envoyé au Parquet. Cela

prend un certain temps avant que ce procès-verbal ne soit renvoyé.

~~Au mois d'octobre début~~ Vers la mi octobre, un mois et demi

après, il y a le premier attentat à la voiture de la BSR , le 25 octobre

il y a un attentat chez moi à la maison et puis je n'ai plus tra-

vaillé sur cette affaire.

M. le Président.- Vous n'avez pas continué l'enquête après.

M. Vernaillen.- Je crois que on a continué mais que cela n'a pas

abouti.

M. le Président.- Mais qui a continué ensuite? ~~Wie heeft dan ...~~

M. Vernaillen.- Je crois que c'était à ce moment-là le lieutenant

Brams qui a continué mais qui ~~[xxxxxxxxxxxx]~~ n'était pas au courant

de ces enquêtes. Il était nouveau la dedans.

De heer ~~Voorzitter~~.- Als ik een vaststelling mag doen. Er wordt dus ~~gezegd~~ door een politiedienst gezegd: er is een trafiek van drugs via bevroren vlees; er is een wachtmeester die sterft, er is een aanslag op een majoor en dat is dus voldoende om dat onderzoek ~~volledig tot~~ zonder resultaten.

De heer Vernaillen.- Blijkbaar. Ik was er volledig uit. Ik was in de kliniek.

De heer Coveliers.- Wij weten toch uit publikaties dat er nooit enige vervolging is geweest tegen de beenhouwersfirma die het vlees bestelt.

De heer Voorzitter.- Maar zouden wij eventueel die Mijnheer Braems (?) moeten ~~eventueel~~ over dat aspect van de zaak. In welke omstandigheden hij heeft uw dossier ~~toch~~ overgenomen. Ik weet in ieder geval

CHAMBRE - KAMER | COMMISSION D'ENQUÊTE | ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
2/15			DE SMEDT	

~~Ikxwesexin~~
uit het onderzoek dat wij gestart waren want vooraleer dat men be-

gint moet men toch een beetje bepaalde gegevens en uit hetgeen ~~dat~~

die man komt verklaren, hadden wij de namen van twee firma's al,

één herinner ik me nog maar ik zal hem niet ~~zeggen~~ noemen uit diskretie; de

andere naam weet ik niet meer. ~~maar~~ Wat we ook al wisten op dat

ogenblik ~~dat~~ was dat er hoge functionarissen van de douane op een

corruptieve manier bij betrokken waren. Dat kon niet anders vermits

het vlees moest ingevoerd worden.

De heer Voorzitter.- Maar U zegt dat zo positief, had U daar con-

crete gegevens over of concrete vermoedens.

De heer Vernaillen.- Daar waren concrete vermoedens door de adjudant

die mij meehielp in het onderzoek, maar zijn naam ontsnapt mij.

De heer Voorzitter.- U komt er misschien nog op.

PAR.STENOGR. | PAR.REVIS.

Laat ons misschien ~~eens vragen~~ nu verder gaan met het onderzoek François dus op het ogenblik dat U ~~xxxkx eruit~~, ik zou bijna zeggen, uitgebombardeerd wordt. Dus hoe dramatisch dat ook moge zijn. Dus U zijt toch met uw twee majoors aan het werk, de heren van het Hoog Comité van Toezicht komen, krijgt nieuwe gegevens. Hoe gaat dat dan verder ?

De heer Vernaillen.- Het onderzoek François wordt afgerond. Wij maken de synthesis cvan al de dossiers; dat ander ondezoek dat was iets apart.

De heer Voorzitter.- U hebt dus het onderzoek François afgerond ?

De heer Vernaillen.- Wij hebben het onderzoek afgerond. WIj hebben de synthesis van de verschillende zaken gemaakt om het dus aan de onderzoeksrechter te vergemakkelijken, want hij moet ook een synthese hebben van gans ~~zijn~~ het dossier. Dat was klaar, laat ons zeggen in september-oktober, was het zo goed als gedaan. Daar waren nog wel

~~septemberxoktober~~

een paar zaken in verband met het Amerikaans luik van het onderzoek want daar waren ook uitlopers tamelijk veel ~~zelfs~~. Er waren zeven personen aangehouden die allemaal van 7 tot 10 jaar gevangenisstraf gekregen hebben, in Amerika. Trouwens, het ganse onderzoek heeft in het totaal 200 jaar gevangenisstraf opgeleverd. Dat heeft de pers nooit geweten (ik durf dat nu gerust zeggen) in verschillende landen van de wereld. ~~en~~ Op dat ogenblik alles is gedaan en wij moesten nog slechts ~~één zaak gaan doen dat was~~ een gevangene gaan halen in Pakistan ~~en~~ ik moest hem persoonlijk gaan halen, maar ik ben er nooit geraakt omdat die aanslag gebeurd was de week voordien.

De heer Voorzitter.- Wie heeft hem dan afgehaald ?

De heer Vernaillen.- Het is de lieutenant Braems (?) die hem gaan halen is. Ik ben dan in de kliniek beland, ik heb daar bepaalde

informaties, die ik hier ook genoemd heb zowel van die vleeszaak enz..

vermeld zowel aan de Generaal Berhard en de onderzoeksrechter

Bellemans, die dus instructierechter was in de zaak van de aanslag,

in Aalst
die twee samen in de kliniek heb ik hem dan die zaak dan uiteengezet.

Waarom, omdat er mij gevraagd werd wat zijn de mogelijke of wat

denkt U waarvan kan die aanslag komen en voor mij waren er drie

mogelijke pistes : ten eerste, die zaak van het diepvriesvlees

omdat het iets nieuws was er waren misschien bepaalde mensen die

daartegen gekant waren, ik weet het niet. Ten tweede, was binnen

de verdachte van BND of BIC. Waarom, omdat zij toch serieuse

klappen hebben gekregen en niemand geloofde xxxhetxbegin in het

begin ook daar komt toch niet van in huis van dat onderzoek ofwel

binnen de rijkswacht zelf waarom, omdat een gebuur verklaard heeft

dat na de aanslag dus als hij schoten gehoord had dat hij xx een

heeft horen vertrekken.

Een R4 is een typisch BOB-voertuig en gezien die persoon zelf eigenaar is van een dergelijke wagen kent hij het geluid van dat voertuig.

De heer Voorzitter.- Hoe laat was het toen ?

De heer Vernaillen.- Rond middernacht. In hoeverre dit allemaal werd onderzocht weet ik niet.

De heer Voorzitter.- Er werden nogal wat schoten gelost. Heeft men geen kogels of hulzen gevonden en heeft men de oorsprong ervan niet kunnen achterhalen ?

De heer Vernaillen.- Ik veronderstel dat er een ballistisch onderzoek is uitgevoerd, maar van het onderzoek op de aanslag van mijn gezin ben ik dat niet zeker. In ieder geval is er een ballistisch expert ter plaatse geweest, maar ik heb het dossier niet zelf gelezen.

De heer Voorzitter.- We zullen die aanslag apart behandelen.

Met betrekking tot de zaak François heeft U het onderzoek afgerond.

Nu loopt nog het onderzoek in die vleeszaak.

Op het ogenblik van de aanslag was alles in handen van de onderzoeksrechter of van het Parket?

De heer Vernaillen.- Alles was in handen van het Parket. Wel kan ik nog een drietal punten toevoegen inzake het tegenwerken van het commando. Terwijl wij in de kliniek waren, kregen wij onder meer het bezoek van de Minister van Justitie en van ambassadeurs; partijvoorzitters stuurden telegrammen of brieven. Op dat ogenblik werd ons beloofd dat de schade zal worden vergoed. Minister Moureaux, toenmalig Minister van Justitie, beloofde trouwens dat het departement van Landsverdediging de schade zou betalen en zoniet dat zijn departement zou vergoeden. Toen wij een aanvraag om hulp hebben ingediend bij de staf

kreeg ik van kolonel Boone als antwoord via kolonel Bruggeman dat ik met een dergelijke woning geen financiële hulp nodig had om schadevergoeding te bekomen. Wij hadden pas gebouwd en ik hoef U zeker geen tekening te maken om U te overtuigen dat wie bouwt het in het begin niet breed heeft. Wanneer er dan voor ongeveer 200.000 frank schade aan de woning wordt berokkend, is enige hulp niet overbodig. (Gelach) Het klinkt misschien lachwekkend, maar op dat ogenblik kon ik dit helemaal niet. Van kolonel Baurier kreeg ik via kolonel Devos als antwoord dat hij over geen budget beschikte om bakstenen te betalen. In zijn plaats zou ik toch minstens hebben meegeleefd met de betrokken officier en zou geantwoord hebben dat ik er de minister zou over spreken.

De heer Coveliers.- Wat was de reden van zijn negatieve houding ?

De heer Vernaillen.- Eenvoudigweg dat hij ertegen was.

De heer Voorzitter.- Kolonel, in het begin was men dus tegen het onderzoek en dit om velerlei redenen. Eén van de redenen was misschien dat men ervan uitging dat het nooit enig gevolg zou kennen. Uiteindelijk kwam er toch iets van terecht. Was men in uw milieu veranderd van mening ? Was men opgetogen over het feit dat de zaken een dergelijk verloop kenden ? Was men bereid conclusies te trekken uit het onderzoek ? Welke was de officiële en officieuze houding wanneer U het onderzoek heeft afgerond ?

De heer Vernaillen.- De enige officiële reactie is geweest - volgens de mij verkeerde - dat BND werd afgeschaft. Het is niet omdat iets is verkeerd gelopen dat men het kind met het badwater moet weggooien. Dat was mijn mening en die heb ik aan de staf meegedeeld. Persoonlijk heb ik — een nota opgesteld met mijn bevindingen over het onderzoek en over de manier van werken. Ook heb ik

suggesties gemaakt over de Amerikaanse manier van werken en hoe het volgens mij wel zou moeten gebeuren.

Ik weet niet wat er daarvan intussen geworden is en of er maatregelen getroffen zijn. Ik veronderstel dat dit wel in zekere mate het geval zal geweest zijn. Persoonlijk ben ik van mening dat commandant François maar al te goed wist dat hij dit niet mocht doen. Hij moet dat niet op de rug van de DEA schuiven. Immers, hij kende de Belgische wetgeving even goed als de Amerikanen.

De heer Voorzitter.- Hoeveel mensen werden buiten u en uw dienst bij het gerechtelijk onderzoek betrokken?

De heer Vernaillen.- Een twintigtal.

De heer Voorzitter.- Daarnaast hebt u een verslag gemaakt over de werking van de dienst.

De heer Vernaillen.- Neen, ik heb een verslag gemaakt over het volledig onderzoek. Aan de staf heb ik een synthese gegeven

van de bevindingen en ook van de lessen die eruit konden worden getrokken.

De heer Voorzitter.- U zegt dat men ertegen was. U had 2 majoors gekregen als adjuncten. Heeft men op een bepaald ogenblik uw aantal personeelsleden verminderd of hebt u altijd kunnen beschikken over het personeel en het materiaal dat u wenste ?

De heer Vernaillen.- Ik heb het altijd gedaan vermits ik zelf het commando had. Men heeft mij wel in de vertrouwelijke nota gezegd dat ik naar de rechter moest gaan en zeggen dat wij personeelsproblemen hadden.

De heer Voorzitter.- En dat men eventueel een beroep moest doen op andere diensten.

De heer Vernaillen.- Neen, verminderen, gewoon gas terugnemen.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE	

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
3/3	VERGAUWEN		SMETS	

De heer Voorzitter.- De rechter kon eventueel de gerechtelijke politie inschakelen.

De heer Vernaillen.- Misschien wel.

De heer Voorzitter.- De gerechtelijke politie is daarin nooit ~~in~~ tussengekomen ? Heeft zij geen enkel deel van het onderzoek gedaan ?

De heer Vernaillen.- Niet bij mijn weten.

De heer Voorzitter.- Zijn er vragen over dit gedeelte van de zaak François?

J'invite les commissaires à poser leurs questions sur l'affaire François d'abord, sur l'attentat ensuite, afin de

3 savoir comment cela s'est passé, à quel moment, ce que l'on en a

2 su, les conséquences, etc...

1 L'affaire François d'abord.

* ~~Het woord is aan~~ De heer Coveliers heeft het woord.

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

De heer Coveliers.- Ik heb enkele vragen en ~~bedenkingen.~~ bemerkingen

Ik zal eerst een ~~bedenking~~ bemerking formuleren. De getuige hoeft daarop niet te antwoorden, als hij dat niet wenst.

Ik stel vast dat ongeveer 10 jaar na de feiten het hoofdpersonage nog steeds bij de rijkswacht is, commandant François. Wij moeten opletten want er is nog een kolonel François en die heeft er niets mee te maken.

De heer VErnaillen.- Het is ook geen familie.

De heer Coveliers.- Commandant François is nog bij de rijkswacht. De situatie van degene die de zaak aan het rollen heeft gebracht, de heer Raes, kennen wij. Hij is thans secretaris van de boksbond. Onze getuige is ook niet meer bij de rijkswacht. Uw assistenten van destijds, de majoors Coninckx en Demesmaeker, zijn wel nog in dienst. Ik wens een algemene vraag te stellen.

In de litteratuur en de geruchten daaromtrent is er eigenlijk vrij veel sprake van dat heel die zaak het begin is geweest van heel wat activiteiten die men later ook nog ~~xxxxxx~~ zou terugvinden. Is het juist dat in die periode, toen u het hoofd was van de SIE, thans Dyane, er een groep bestond binnen het officierenkorps van de rijkswacht die nogal vrij uitgesproken politieke ideeën had, die enkele keren op reis is geweest naar een aantal landen. ~~en~~ Bovendien werd dat ~~[illegible]~~ aan een aantal mensen ~~hebben~~ verteld.

De heer VErnaillen.- Ik moet u eerlijk zeggen dat ik daar niets van afweet. U bedoelt de fameuze groep "G"?

De heer Coveliers.- Sommigen noemen dat de groep "G", anderen noemen dat anders.

De heer Vernaillen.- Het is via de pers dat ik er de eerste keer iets van gehoord heb. Het kan wel zijn dat officieren samen op reis gingen. Dat gebeurt trouwens overal, en in veel instellingen.

De heer Coveliers.- De vraag is natuurlijk waarnaar zij op reis gaan en wat zij er gaan doen .

De heer Voorzitter.- Kent u persoonlijk bepaalde van die mensen die in dat kader vernoemd worden ?

De heer Vernaillen.- Ik ken nagenoeg alle officieren die ouder zijn dan ik. Dat is normaal.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
4/1	BLOMMAERTS		Walraevens	

De heer Voorzitter.- Kent u de ~~zaak~~ personen waarover de heer Coveliers spreekt ?

De heer Coveliers.- Weet u of er op het einde van de jaren 1970 een groep officieren en onder-officieren onder meer naar Bangkok zijn gereisd op kosten van een industrieel ?

De heer Vernaillen.- Neen.

De heer Coveliers.- U weet er niets van ?

De heer Vernaillen.- Ik ~~weet wel~~ denk dat Colonel Van Stringel bepaalde reizen organiseerde waarop officieren zich konden inschrijven en waaraan ook hun echtgenoten konden deelnemen. Ik weet niet precies waar die reizen heengingen. Het kan zijn dat de reis naar Bangkok een dergelijke reis was. Er werd ook een reis naar Zuid-Amerika

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

georganiseerd. Dat was een gewone vakantiereis, in mijn ogen althans.

De heer Coveliers.- Voor een reis naar Zuid-Amerika heeft men normaal een visum nodig. Werd er voor die visa een speciale regeling getroffen ?

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet, ik ben nooit meegereisd.

De heer Coveliers.- Uw medewerkers hebben er nooit iets over verteld ?

De heer Vernaillen.- Neen.

De heer Coveliers.- U kent het speciale interventie-escadron zeer goed, neem ik aan.

De heer Vernaillen.- Tamelijk goed, ja.

De heer Coveliers.- Eén van de getuigen heeft in deze Commissie verklaard dat de manier van schieten die bij de overval te Aalst

werd gebruikt en die ook bij de overval op uw woning zou gebruikt zijn, werd aangeleerd in het speciale interventie-escadron, waar een specifieke manier van schieten wordt aangeleerd.

De heer Vernaillen.- In het speciale interventie-escadron worden de gewone houdingen van pistoolschieten aangeleerd, zoals in de rijkswachtschool aan iedere rijkswachter wordt aangeleerd. Er komen speciale opleidingen bij zoals precisievuren voor scherpschutters, vuren op een bewegend doel, vuren als men zelf in beweging is, en dies meer.

De heer Coveliers.- Kwamen de instructeurs van binnen of van buiten de rijkswacht?

De heer Vernaillen.- Van binnen de rijkswacht.

Wij hadden goede contacten ~~hadden~~ met de paracommando-eenheid. Trouwens, onze instructeurs gingen voor de klimoefeningen soms mee naar Marche-les-Dames als instructeur. Dat zij soms op een schietoefening kwamen is mogelijk. Het is ook gebeurd dat een magistraat of een parlementslid vroeg om mee te gaan.

De heer Coveliers.- Zij ook ?

De heer Vernaillen.- Dat is gebeurd, waarom niet. Wij kregen soms bezoek.

De heer Voorzitter.- Zij moeten specialisten worden om het verslag te kunnen opmaken.

De heer Beckers.- Op een bepaald ogenblik krijgt u de opdracht een onderzoek uit te voeren. Hebt u nog feiten kunnen vaststellen in de loop van dat onderzoek ? Dat zijn zaken die eigenlijk niet kunnen. Ik veronderstel dat als men vraagt een onderzoek in te stellen, is dat voor wat er achter de rug is.

De heer Vernaillen.- Neen. Wij zijn begonnen met het onderzoek op basis van de verklaringen van de heer Raes. De verklaringen van de heer Raes gingen alleen over feiten die zich situeerden in 1975,

maar die nog niet verjaard waren vermits het over een voortdurend misdrijf ging en wij bewezen dat de zaken ook gingen tot in 1978 en tot in 1980 voor het gedeelte van BIC. Dat zijn zaken waarover de heer Raes niet heeft gesproken en die wijzelf aan het rollen hebben gebracht. Inzake de internationale handel waren er processen in Zwitserland, Italië, Frankrijk en Amerika, zaken waarvan de heer Raes niets wist en die wijzelf hebben ontdekt. Als men aan de draad begint te trekken, komt de pull altijd verder los. Op een bepaald ogenblik moet dat stoppen.

De heer Voorzitter.- Dat kwam omdat in die landen onderzoeken werden ingesteld, maar het initiatief tot die onderzoeken in het buitenland zijn niet van ons uitgegaan.

De heer Vernaillen.- Het initiatief werd genomen omdat wij bepaalde personen hebben aangehouden omdat wij met het onderzoek bezig waren en omdat de DIA ook bepaalde personen moest hebben. Eén van de verdachten

de heer Gillet,

werd zowel door ons gezocht, als door de Zwitsers en door de Amerikanen. Wij hebben hem aangehouden. Het gevolg daarvan was dat een rogatoire commissie voor xx meer-informatie naar ons is gekomen. Het ging over een drugtrafiek van het Midden-Oosten via Zwitserland, Parijs en met de Concorde tot New-York. De daders waren Belgen maar de trafiek gebeurde niet in België.

3

2

1

*

Onderzoekscommissie

CHAMBRE - KAMER	Réunion Publique de Commission	~~Openbare Vergadering Commissie~~

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
5/1	DAEMS		DE SMEDT	

De heer Beckers.- Had U de indruk met een netwerk te doen te hebben ?

De heer Vernaillen.- Ja.

De heer Voorzitter.- Zijn de onderzoeken in het buitenland gekomen na de aanvang van het onderzoek hier ?

De heer Vernaillen.- Die zijn naderhand gestart.

De heer Beckers.- In een net zijn er grote en kleine vissen. Hebt U de indruk dat men de kleine vis heeft gevangen ?

De heer Vernaillen.- Ik weet niet wat U een kleine of grote vis noemt ?

De heer Beckers. - Zit~~ten~~ er meer achter dat netwerk dan uitsluitend connecties van mensen in verschillende landen ?

De heer Vernaillen.- Wij zijn in ons onderzoek niet ver genoeg kunnen gaan om daarop te kunnen antwoorden.

De heer Beckers.- Had U verder kunnen gaan,zou U meer hebben ontdekt ?

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
5/2	DAEMS		DE SMEDT	

De heer Vernaillen.- Misschien.

De heer Coveliers.- De kolonel zegt dat ze misschien meer hadden gevonden als ze verder hadden kunnen gegaan. Betekent dat ~~er~~ personen ~~zijn, die~~ er belang bij hebben dat niet verder wordt gegaan ?

De heer Voorzitter.- Er ~~is~~ toch een onderzoeksrechter ~~en~~ een ~~ander~~ substituut die tot de ~~rijkswacht behoren~~ rijkswacht behoorden. Zijn zij niet verder gegaan.

De heer Coveliers.- Wij hebben reeds gehoord wat de mogelijkheden van de rijkswacht zijn. Als men zomaar een kantschrift van de procureur-generaal drie maanden opzij kan leggen, vind ik dat vrij verregaand.

De heer Vernaillen.- Dat is geen nieuwigheid. Dat staat in het dossier.

De heer Coveliers.- Dat is trouwens geen eenmalig feit. Het is goed dat het soms bevestigd wordt.

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

CHAMBRE - KAMER | COMMISSION D'ENQUÊTE | ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
5/3	DAEMS		DE SMEDT	

De heer Vorrziter.- U ziet dat misschien niet zo vlug, maar met ~~Het is van belang dat men~~ dat met een onderzoek kan men uiteindelijk doen wat men wil.

De heer Vernaillen.- Tijdens het onderzoek werden wij afgeluisterd door Bouhouche en Bayer die op dat ogenblik rijkswachters waren.

De heer Beckers.- Waren er in andere landen ook personen bij betrokken die tot de politiediensten behoorden ?

De heer Vernaillen. - Ja.

De heer Voorzitter - Welk soort politiediensten en in welke landen ?

De heer Vernaillen. - Toen wij in Lugano op rogatoire commissie waren deden wij een huiszoeking bij een firma van de genaamde Barbier en Gillet die voor de BIC werkten en ervoor zorgden dat de basismorfine uit het Middenoosten naar de labo's van Palermo werd verstuurd, via België om dan in de Beneluxlanden te worden verdeeld.

PAR.STENOGR. | PAR.REVIS.

Via het CBO en via Van Rijbroeck en Van den Daele ontvingen we informatie dat ~~de trafiek/gebeurde~~ de trafikant waren en vermoedelijk in een apartement, ~~waar~~ 600 000 dollar moest te vinden zijn, verstopt in het matrasje van het bedje van de baby van Barbier. 's Anderendaags morgens gaan wij ter plaatse een huiszoeking doen. Wij vinden de 600 000 dollar niet, maar wel de opengesneden matras en een paar miljoen Belgische frank. Tevens vinden wij alle bewijzen dat die dollars waren omgewisseld in Franse frank en Duitse mark. 's Avonds stuur ik rechtstreeks vanuit het politiebureau in Lugano een telegram naar de kazerne. Alleen de commandant van de politie van Lugano en twee operateurs die in het transmissiecentrum aanwezig waren, waren op de hoogte van de geheime telex die ik naar Brussel stuurde, bestemd voor de onderzoeksrechter. Ik wou instructies ontvangen.

's Anderendaagsochtend hebben wij een huiszoeking gedaan bij de

advokaat van die personen.Om 9 uur 's morgens vinden wij op het bureau van de advokaat een copie van de telex die ik had verstuurd.

3

2

1

*

Het waren mensen van de politie van Lugano die daarin betrokken waren en die vermoedelijk contact hadden gehad met de staf, want op de staf zaten oud medewerkers van BND die ons in het onderzoek tegenwerkten. Ik heb daartegen gereageerd en ook een proces-verbaal van opgemaakt, maar daar is niets van in huis gekomen.

De heer Coveliers.- Zitten die mensen daar nu nog ?

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet want ik volg die mutaties niet.

De heer Voozitter.- Het wordt altijd maar mooier en mooier.

De heer Vernaillen.- Eén persoon van de politie in Lugano was daar bij betrokken. Een ander ? maar dat kan ik niet honderd procent bevestigen - betrokkene was iemand van de DEA, een zekere Frank Iton. FATON

De Voorzitter.- Bent U overtuigd van wat U nu zegt ?

De heer Vernaillen.- Ik zeg dat ik dat niet honderd procent kan bevestigen.

De heer Voorzitter.- Maar U noemt toch een naam.

De heer Vernaillen.- Ja, die naam is gezegd geworden. Trouwens, ik baseer mij op het dossier . De onderzoeksrechter de Bisot d'Autreville heeft hem in beschuldiging gesteld.

De heer Voorzitter.- Dat is interessant om te weten.

De heer Vernaillen.- Hij heeft dan gebruik gemaakt van zijn diplomatieke status om niet naar hier te komen.

De heer Voorzitter.- Was U daar niet verrast en verwonderd over. Misschien is die periode voorbij, maar ze kan ook nog altijd bestaan. Hebt U daar nooit op tafel geklopt ? Hebt U daar geen rekenschap over gevraagd aan hogeren ? In die omstandigheden was het toch onmogelijk een onderzoek te doen .

De heer Vernaillen.- Het is wel mogelijk geweest, want ik heb het gedaan, met alle gevolgen vandien. Dat is mijn besluit. Maar op tafel kloppen gaat moeilijk. Men kan een vuist maken in de broekzak, maar voor de rest... Trouwens, onze opdracht was niet de zaken nog erger te maken dan ze al waren, maar wel gewoon vaststellingen te doen en ze te signaleren aan de onderzoeksrechter, wat ik heb gedaan.

De heer Beckers.- Zat er volgens U in dat netwerk ergens een centraal knooppunt ?

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet.

De heer Beckers.- Daar bent U niet toe gekomen ?

De heer Vernaillen.- Wij weten dat er van hieruit hevige tegenstand was , hetgeen laat vermoeden - er is geen bewijs - dat hier bepaalde mensen er belang bij hadden dat het onderzoek niet

verder ging. Wij weten ook dat de zware maffia van Palermo er tussen zat. Trouwens, tegen één van de onderzoeksrechters die bij ons op informatie is geweest, is ook een aanslag gebeurd, maar die is mislukt.

De heer Voorzitter.- Is er ook tegenwerking geweest in andere landen, bijvoorbeeld in Amerika ?

De heer Vernaillen.- Niet bij mijn weten.

De heer Voorzitter.- Binnen de politiediensten ook niet ?

De heer Vernaillen.- Niet bij mijn weten.

De heer Voorzitter.- Hebt U van die collega's ontmoet ?

De heer Vernaillen.- Ja, en misschien in een tiental landen zijn wij op oratoire commissies geweest. Overal is er gewerkt in het kader van de daar geldende procedureregels. Zo heb ik in de Verenigde Staten de dossiers van de DEA volledig mogen inkijken, nadat er eerst een commissie was

aangeduid, zodat ik een week heb moeten wachten, maar dat is daar de procedure.

De heer Voorzitter.- In feite kon U daar vlot werken.

De heer Vernaillen.- Ja.

3

2

1

*

M. Laurent.- Monsieur le Président, j'ai une question d'ordre général et une conclusion éventuelle. Qui a le pouvoir disciplinaire au sein de la gendarmerie ?

M. Vernaillen.- N'importe quel chef hiérarchique.

M. Laurent.- Quand une apostille reste trois mois dans un tiroir, c'est donc au chef hiérarchique à prendre éventuellement les sanctions.

M. Vernaillen.- Oui, mais cette apostille était adressée au général.

M. Laurent.- Qui doit alors prendre les sanctions à l'égard du général ?

M. Vernaillen.- Les trois ministres.

M. Laurent.- Ceci me paraît important. En effet, au niveau de la police judiciaire, le pouvoir disciplinaire est rendu autrement. Un commissaire de la police judiciaire peut être amené à s'expliquer en cas de retard. J'ai d'ailleurs connu le cas dans des enquêtes,

Lors d'un retard involontaire, le commissaire de la police judiciaire a dû s'expliquer devant le Procureur général. Par contre, au sein de la gendarmerie - ne parlons pas du général - le pouvoir disciplinaire sur tout le personnel subalterne appartient au chef direct.

M. Vernaillen.- Oui, mais si cela traîne un peu trop longtemps, le Procureur peut aussi intervenir.

M. Laurent.- Dans ce cas particulier, l'a-t-on fait au niveau du Parquet ?

M. Vernaillen.- Je suis incapable de vous répondre. Ce n'est pas mon problème.

M. Laurent.- A ce moment-là, qui était titulaire du dossier François au Parquet général ?

M. Vernaillen.- Je n'en suis pas certain, mais je crois que c'était M. Van ~~Onsteef~~ Houtte lui-même.

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
7/3	EVERARD	CEPHALE	BLASSON	

M. le Président.- Vous avez aussi dit qu'on n'était pas très content au Parquet.

M. Vernaillen.- C'est M. ~~Poolman~~ Poelman qui me l'a dit. Il était Procureur du Roi à ce moment-là.

M. le Président.- Oui, on le sait. C'est peut-être cela qu'il a voulu dire, à un certain moment.

M. Laurent.- Dites-moi si j'ai tort ou raison. ~~Mais il est~~ Il est, me semble-t-il, relativement plus facile pour la gendarmerie de donner une certaine lenteur à une enquête que pour la police judiciaire qui est sous la surveillance directe d'un Procureur du Roi. ~~alors que~~ La gendarmerie ~~est~~ a une structure beaucoup plus indépendante de l'autorité judiciaire. Vous avez dit aujourd'hui que cette apostille ~~xxxxxxxxx~~ qui reste trois mois dans un tiroir n'était pas un cas isolé.

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
7/4	EVERARD	CEPHALE	BLASSON	

M. Vernaillen.- En tout cas, ce n'est jamais arrivé chez nous dans le cadre de l'enquête François.

M. le Président.- Etait-il normal que, en votre qualité de Major à ce moment-là, ce soit vous qui vous occupiez d'une enquête judiciaire ? Normalement, ce sont des agents de la BSR.

M. Vernaillen.- En effet, normalement ce sont des ~~gens~~ agents de la BSR. Mais puisqu'un officier était impliqué, il était logique que l'enquête soit menée par une personne d'un grade supérieur.

M. le Président.- Y a-t-il encore d'autres questions ?

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
8/1	PEETERS		VAN HOOF	

~~De heer Voorzitter .-~~ Ik herhaal mijn vraag : nadat de aanslag op u was gebeurd en nadat het onderzoek was afgerond, hebt u dan niet gehoord dat de Procureur des Konings om de onderzoeksrechter het onderzoek heeft voortgezet of beroep gedaan heeft op andere ? Weet u daar iets van ?

De heer Vernaillen .- Ik weet dat het onderzoek in principe werd gedaan onder leiding van onderzoeksrechter Bellemans ...

De heer Voorzitter .- Voor wat de aanslag betreft ?

De heer Vernaillen .- Ja, wat de aanslag betreft.

De heer Voorzitter .- Maar wat betreft de zaak François ?

De heer Vernaillen .- De zaak François was beëindigd; het proces begon in januari en dat was afgerond.

De heer Voorzitter .- Het moest niet meer worden verdergezet ?

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

De heer Vernaillen .- Er waren wel bepaalde luiken die nog open bleven, niet in de zaak François, waarvoor een nieuw dossier werd geopend ...

De heer Voorzitter .- Was er meer dan één luik ? U hebt ook het dossier over de vleeshandel ?

De heer Vernaillen .- Er was inderdaad de zaak over de vleeswaren. Inmiddels was er een aanslag gebeurd op de BOB-voertuigen en was ~~het~~ tevens de aanslag bij mij thuis gebeurd. Dit waren dus drie zaken die samen vielen. Ik veronderstel dat de aanslagen de andere zaken op het achterplan hebben gebracht.

De heer Voorzitter .- Thans zullen wij de aanslag opnieuw onderzoeken. Er werden reeds vragen over die aanslag gesteld; wij weten wanneer hij ongeveer is gebeurd, welke technieken daarbij

werden gebruikt; waren deze technieken herkenbaar ? Vreesde u een aanslag ? Was u daarvan verwittigd ? Kon u daaraan achteraf een uitleg geven ? Buiten de sympathiebetuigingen, hebt u daarover ook gesproken met andere personen ? Hoe kwam dit bij u over ? Welke waren uw gevoelens, in welke mate de verantwoording ervan ? Waarom moest zulke aanslag gebeuren ? Kan u daarover concreet iets zeggen ?

De heer Vernaillen .- Dat is moeilijk te verklaren.

De heer Voorzitter .- Het is voldoende dat wij hier een vergadering houden, opdat wij naamloze brieven of gewone brieven ontvangen. Plots komt men in het middelpunt van de belangstelling te staan; de mensen komen u ontmoedigen of aanmoedigen; ze laten van zich horen. Vaak heeft dit een achtergrond of een uitleg. Kan u iets . .. als uitleg daarvan naar voren brengen ?

De heer Vernaillen .- (Niet rechtstreeks.) Ten eerste, toen wij onmiddellijk na de aanslag in de kliniek waren, werden wij volledig geïsoleerd omwille van veiligheidsredenen. Er waren scherpschutters aanwezig tot op het dak van de kliniek. Dit is op persfoto's te zien. Alles was afgezet; er werd controle gedaan; niemand kon zonder controle op bezoek komen; ieder telefoonoproep werd gecontroleerd. De enige mensen waarmee ik over de aanslag en over de eventuele achtergronden ervan heb gesproken , waren ~~XXXXXXX~~ Generaal Beernaert en onderzoeksrechter Bellemans; dit gebeurde - eigenaardig genoeg - ~~moederziel alleen~~ in de badkamer van de kliniek.

3

2

1

*

Met niemand anders werd over de werkelijke achtergronden gesproken. Daar heb ik gezegd wat volgens mij de drie mogelijke pistes waren.

De heer Voorzitter.- Wanneer men andere informatie heeft gekregen die wegens uw toestand en wegens de veiligheidsmaatregelen die men had getroffen u niet ~~hebben~~ heeft bereikt, ~~zullen~~ zal zij zich waarschijnlijk toch in het dossier bevinden.

De heer Vernaillen.- Ik veronderstel van wel. Verder heb ik ook nog telefoongesprekken ontvangen van collega's waaruit ik vernam dat men het milieu uitkamde en grondig lastig viel, in de hoop dat er iemand zou klikken.

De heer Voorzitter.- Het drugmilieu ?

De heer Vernaillen .- Het milieu in het algemeen.

Van commissaris Reyniers van de gerechtelijke politie vernam ik dat ook zij ermee bezig waren. Zij zaten op het spoor van de bende van Farcy. Zij dachten dat het mogelijks uit die hoek kon komen omdat ik, juist voor de aanslag is gebeurd, Vienne moest ophalen in Pakistan; hij was lid van de bende van Farcy.

De heer Coveliers.- De heer Farcy, waarover getuige spreekt, is inderdaad een belangrijk man in de drughandel en werd aangehouden in Nederland. Daar werd hij herhaalde malen bezocht door de heer Goffinon, zegt getui_ge.

De heer Vernaillen.- Zegt U, en ik bevestig.

De heer Coveliers.- ENkele weken na het laatste bezoek van de heer Goffinon, is de heer Farcy uit de gevangenis kunnen ontsnappen.

De heer Vernaillen.- De heer Goffinon was ook razend kwaad omdat hij

niet mee mocht naar Pakistan toen ik op rogatoire commissie vertrok en de heer Toussaint Tonnoin meenam.

De heer Coveliers.- Goffinon is ook nooit in Paraguay geraakt om Bultot te bezoeken ?

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet.

De heer Voorzitter.- Met wie bent u naar Pakistan geweest ?

De heer Vernaillen.- Met de heer Toussaint.

De heer Voorzitter.- Dus met twee ?

De heer Vernaillen.- Ja.

De heer Voorzitter.- Heeft u geen materiële sporen gevonden ?

3 De heer Vernaillen.- Er zijn wel materiële sporen gevonden, met

2 name hulzen.

1

De heer Voorzitter.-Ik bedoel herkenbaar en duidelijk te

identificeren. Men is in allerhande milieus gaan zoeken.

Heeft men,bij uw weten, ook een onderzoek gedaan in kringen van de rijkswacht, bijvoorbeeld bij mensen die bij het kantoor-François waren betrokken ?

De heer Vernaillen.- Ik weet van dit onderzoek weinig af omdat ik betrokken partij was.

De heer Voorzitter.- Wij zullen dit wel ondervinden wanneer wij in het bezit zijn van het dossier. Het is om die reden dat ik zeg dat wij u zullen moeten terugzien.

De heer Vernaillen.- In verband met de aanslag zijn er wel twee specifieke punten, en hiermee kom ik terug op wat de heer Coveliers daarstraks heeft gezegd. Toen de aanslag juist was gebeurd, lag ik gekwetst en bloedend op de grond en ook mijn echtgenote,

maar dat wist ik toen niet. Op dat ogenblik heb ik vier telefoons gegeven : ik heb getelefoneerd naar de huisdokter, naar de 900, naar de rijkswacht van Asse omdat zij de vaststellingen moesten komen doen en ook naar de rijkswacht van Brussel. Ik heb dit gedaan om mijn collega's, die ook bij het onderzoek waren betrokken, te verwittigen van de aanslag. Inderdaad, wanneer men bij mij kwam schieten, kon het ook elders gebeuren. Mijn bedoeling was vooral de heer Goffinon te verwittigen omdat er sprake was van de bom in het voertuig die tegen hem zou zijn gericht. MIjn redenering was dat zij bij hem thuis net hetzelfde konden doen dan bij mij.

Mijn kinderen hebben mij gezegd - en ik mag die, geloof ik, wel geloven, na wat ze meegemaakt hadden - dat, toen de rijkswacht ter plaatse kwam, Goffinon erbij was, Toen de rijkswacht van Brussel hem opbelde, op het moment van de aanslag zelf, want het is gebeurd binnen de vijf minuten - was hij niet thuis en toch was hij ter plaatse. Ik vond dat raar. Ik vond dat verdacht.

Ik heb dat ook tegen de onderzoeksrechter gezegd. Wat ik ook verdacht vond is dat zijn enige bekommernis was bij mij thuis onmiddelijk mijn boekentas te nemen. Hij heeft die volledig onderzocht om te zien wat er allemaal inzat. Waarom weet ik niet. Ik denk niet dat hij sporen van de aanslag moet zoeken in mijn boekentas, maar wel ergens anders.

Ik heb wel achter bepaalde personen mijn vraagtekens. Ik heb dat ook in het verslag geschreven, maar ik ga daar misschien

best niet te veel op in .

De heer Voorzitter.- Over mensen, die iets bepaald hebben laten blijken ?

De heer Vernaillen.- Neen. Over één bepaald persoon, wanneer hij in bepaalde onderzoeken zit.

De heer Voorzitter.- Wij kunnen daar later eventueel op terugkomen. Ik zou nog één vraag willen stellen opdat ik ze niet zou vergeten. Daarna heeft U, mijnheer Laurent, het woord.

U hebt nooit kennis gehad van het dossier, hebt U gezegd. Hebt U een advokaat aangesteld en heeft die dan geen kennis of afschrift gekregen van het dossier ?

De heer Vernaillen.- Ik heb nooit officieel kunnen kennis nemen van het dossier. Dat is normaal voor iemand die betrokken is bij een zaak.

De heer Voorzitter.- Ja, maar U was toch schadelijdende partij ?

De heer Vernaillen.- Ja, maar zolang de zaak in instructie was kon dat niet en vermits wij nooit, zelfs tot nu toe, geen frank of geen halve frank schadevergoeding hebben getrokken, zelfs de ziekenwagen waarmee wij naar de kliniek werden gevoerd is niet terugbetaald geworden.... Ik vind dat een schande, maar men moet op dat vlak geduld hebben. Ik ben echter mijn draad kwijt.

De heer Voorzitter.- Ik had U gevraagd : U hebt het dossier niet gezien ? Doe het rustig aan. Ik zal mijn vraag herhalen.

De heer Vernaillen.- Vermits de zaak doodliep en er geen daders gevonden werden, is deze zaak voorlopig geclasseerd geweest en hebben wij een advokaat aangesteld, Meester Dalc. Waarom ? Omdat gans het dossier François Franstalig is en dat men zich moet arm betalen om gans dat bundel te laten vertalen. Wij hebben dus een

advokaat aangesteld en een procedure aangespannen tegen de Belgische Staat. Momenteel, na acht jaar, is men nog altijd, zowel in Beroep als in Cassatie aan het bekvechten om uit te maken welk ministerie bevoegd is om als tegenpartij te fungeren.

De heer Voorzitter.- Voor een burgerlijke zaak ?

De heer Vernaillen.- Ja, voor een burgerlijke zaak.

De heer Voorzitter.- In dat verband heeft men dan toch mededeling gekregen van het dossier ?

De heer Vernaillen.- Ja. In dat verband heeft Meester Dalc mededeling van het dossier gekregen. Hij heeft het gezien. Ik niet.

De heer Voorzitter.- Dat wilde ik nog weten. En de zaak was dus geclasseerd zonder gevolg ?

De heer Vernaillen.- Geclasseerd of voorlopig geclasseerd. Het juiste weet ik er niet van.

M. le Président.- La parole est à M. Laurent.

M.Laurent.- Au moment de l'attentat, enquêtiez-vous déjà sur Bouhouche dans l'affaire des micros?

M.Vernaillen.- Je dois vous dire que là je ne peux pas vous donner les dates exactes. Mais je sais qu'il y avait eu des problèmes à ce moment là abex avec Bouhouche parce que j'avais eu des disputes avec ~~Bouhouche~~ lui concernant l'~~histoire~~ affaire de Buslick(?).

M.Laurent.- Et Bouhouche était à la BSR à ce moment là!?

M.Vernaillen.- Bouhouche était à la BSR, mais je ne ~~saurais~~ pourrais pas vous dire maintenant si l'affaire des micros se situe juste avant. Je crois bien que cela se situait avant l'attentat mais je n'en suis pas certain à 100%. Et comme je ne fais plus partie de la gendarmerie, je ne peux pas aller contrôler.

3 M.Le Président.- Ce que vous venez de dire est très important, et vous l'avez

2 d'ailleurs déjà dit; àxsaxaixxquexlxonxnousxaxdix "On nous a dit qu'on a été

1 écouté". Il faudrait nous expliquer cela. Que s'est-il passé exactement?

M.Vernaillen.- Sans pouvoir vous donner de date exacte, je sais que dans le bureau du chef Besbrugge, on a détecté des micros à un moment donné et on a su...

M. Le Président.- où se trouve ce bureau?

M.Vernaillen.- Besbrugge est un membre de la BSR dans l'équipe de Dr...(?).

M.Le Président.- De chez vous donc?

M.Vernaillen.- Oui. Et on a pu détecter, on ~~a su~~ a pu savoir par après que c'étaient Bouhouche et Beyer qui avaient placé les micros. Cependant, le commandant, Calleu, de la BSR, n'avait pas jugé opportun à ce moment là d'intervenir au plan disciplinaire. Il ne m'avait pas mis au courant, je ne savais donc rien à ce moment là.

J'ai appris ~~xxxx~~ quatre à cinq semaines plus tard ~~que cela~~ ce qui s'était passé et je me suis alors fâché. ~~Je n'étais pas d'accord.~~ J' ai dit que je n'étais pas d'accord. J'ai rédigé une note et j'ai ordonné une enquête disciplinaire.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
11/3	LEMOINE		CONRARD	

L'Inspecteur Calleur, au lieu de procéder à une enquête dans les règles, les avait mutés de la section "drogue" et les avait placés à la section "info", je crois.

Puis, suite à mon intervention, ils ont dû quitter la BSR. L'un a été transféré à la brigade d'Auderghem et l'autre dans une autre brigade. Mais ils sont restés au sein du district de Bruxelles. Cela ne relevait pas de ma propre décision mais bien d'une décision de l'Etat Major.

M.Le Président.- Cela signifie donc bien que l'on a été écouté?

M.Vernaillen.- Oui, c'est vrai. La question se pose aujourd'hui de savoir pourquoi on a agi ainsi. Puisqu'ils faisaient partie de l'équipe de drogue, ils pouvaient aller dans le local et prendre copie du procès verbal ou demander des renseignements. Mais, ils ne faisaient pas partie de l'équipe qui enquêtait sur l'affaire François. Ils souhaitaient donc probablement être informés.

Je me suis posé la question à ce moment là de savoir pour qui et pourquoi.

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

M. Le Président.- Mais là-dessus vous n'avez jamais eu d'explications.

M.Vernaillen.- Non. Et aujourd'hui je me pose des questions quand je vois tout cela dans un autre contexte.

M.Laurent.- Etes-vous resté conscient? Vous aviez donné quatre coups de téléphone!

M.VERNAILLEN.- Lorsqu'on est inconscient, on ne peut pas téléphoner.

M.Laurent.- Mais vous pouviez tomber inconscient après avoir donné ces coups de téléphone.

Vous avez donc téléphoné à la gendarmerie de Asse, et vous même vous habitez Hekelgem qui n'est pas très loin. Revenons donc sur la "R4" que l'on a aperçue sur les lieux. Se serait-elle trouvée sur les lieux avant que la gendarmerie n'arrive?

M.Vernaillen.- Oui.

M.Laurent.- Et ce serait une voiture de la BSR?

M.Vernaillen.- Je ne sais pas. C'est un voisin qui a entendu une voiture "R4". Il en connaît bien le bruit du moteur puisqu'il avait la même voiture. Il a reconnu le bruit d'une "R4" qui passait là-bas.

M.Le Président.- Mais personne n'a vu la voiture?

M.Vernaillen.- Je ne ~~sais pas~~ crois pas. Je ne sais d'ailleurs pas si cela figure au dossier.

M. Laurent.- N'y aurait-il pas des éléments qui donneraient comme plausible l'hypothèse que la BSR de Bruxelles aurait pu être sur les lieux avant la gendarmerie de Asse ?

~~sur les lieux?~~

M.Vernaillen.- Cela, je ne le sais pas.

3

2

1

*

VOIR 12.

CHAMBRE - KAMER | COMMISSION D'ENQUÊTE | ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
12/1	HOUDRY		ORIS	

M. Vernaillen. - Je me trouvais à la clinique.

M. Laurent. - Donc la R 4 et Gonfinau, cela pourrait ~~xxxxxx~~ accréditer la thèse...

. ...

M. Vernaillen. - ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ J'ai une thèse et je pense que le chauffeur qui m'a reconduit à la maison ce soir-là - il s'agit de M. Viville dont le petit-fils a été tué en France - coïncidence ! - la partage.

Ce jour-là ~~je faisais~~ j'avais la direction d' un service d'ordre international à Bruxelles.

Ce service d'ordre avait duré ~~jusqu'~~ approximativement jusqu'à 10 heures.

M. Viville devait me reconduire à la maison parce que mon épouse m'avait déposé le matin avec notre voiture personnelle. Il m'a demandé

3 de pouvoir me reconduire à mon domicile avec sa voiture plutôt qu'avec la voiture de service ~~.le~~. Je lui

2 ai répondu qu'il n'était pas nécessaire qu'il gaspille du carburant

1

* alors que nous avions à notre disposition un véhicule de fonction de la police.

PAR.STENOGR. | PAR.REVIS.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
12/2	HOUDRY		ORIS	

Il m'a alors dit qu'il préférait utiliser son véhicule - il s'agit d'une voiture de petite cylindrée parce que sa femme se trouvait à Vilvoorde avec son enfant. Après m'avoir déposé, il pouvait ainsi se rendre ensuite directement à Vilvoorde et, de là, retourner à Winksele, à Louvain. Dans le cas où il prend la voiture de service, il devait retourner à la caserne et perdait encore une heure. Je lui ai répondu que je n'y voyais pas d'inconvénient. Sur la route du retour, en arrivant à proximité du lotissement où se trouve mon habitation - il s'agit d'un tout nouveau lotissement, des chemins étroits le desservent; deux voitures ne peuvent s'y croiser - on a vu, sur le terre-plein, une voiture en stationnement, dans laquelle se trouvaient deux hommes. Je me suis même demandé ce qu'ils pouvaient faire là puisqu'ils n'étaient pas mes voisins.

Il s'agissait en fait de la Mazda qui avait servi lors de l'attentat.

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
12/3	HOUDRY		ORIS	

Mais à ce moment-là, n'étant pas inquiets, nous avons continué notre chemin pour arriver à la maison. J'en déduis donc qu'on nous attendait. Mais si on nous attendait à cet emplacement on peut déduire également qu'une autre voiture devait nous attendre sur le parking en face de l'église. Cette voiture devait être munie d'un poste de radio, ce qui permettait à son conducteur de signaler le passage de mon véhicule, c'est-à-dire de la Mercedes, ou de la Taunus noire car il devait [illegible] sans doute connaître les voitures - [illegible] aux passagers de la Mazda qui se trouvaient à proximité du lotissement. Ceux-ci avaient sans doute pour mission de nous "descendre" ou tout au moins de nous administrer une petite leçon. ~~Exxfaxx~~ Le fait que nous n'ayons pas utilisé les véhicules habituels nous a sans doute sauvé la vie à tous les deux. Je suis donc rentré à la maison. Les passagers des voitures ont sans doute dû attendre encore un bon moment, mais ne me voyant

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

n'arrivais ils ont sans doute pensé que j'avais emprunté un autre chemin.

Vers minuit on a sonné à la porte.

M. Laurent. - Vous avez ouvert ?

M. Vernaillen. - Je me suis dirigé vers la porte et mon épouse - les femmes ont parfois des pressentiments - m'a dit de faire attention parce qu'il était déjà minuit. J'ai donc écarté le rideau en demandant qui était là. J'ai vu quelqu'un qui a fait un geste étrange. C'est une conclusion personnelle mais je pense que cet individu portait une arme qu'il a épaulée au moment où j'ai tiré le rideau. Je me suis alors écarté et il m'a touché dans le dos. Il est donc quelque peu farfelu de la part de certains gendarmes de vouloir prétendre qu'on avait voulu me tirer dans les jambes. Si je ne m'étais pas retourné, j'aurais été touché en plein coeur. On ne visait donc pas

mes jambes, l'objectif se trouvait un peu plus haut.

M. Laurent. - Les avocats connaissent bien ce problème. On prétend qu'on a tiré sur les pneus et on atteint le pare-brise.

Y avait-il un système d'alarme ?

M. Verhaillen. - Il y en a un maintenant, il n'y en avait pas à ce moment-là.

M. Laurent. - Combien de coups de feu ont-ils été tirés ?

M. Verhaillen. - Je ne peux pas vous répondre exactement. 24, 25, 26.

M. Laurent. - Il y avait donc des projectiles se trouvaient dans dans les murs ?

M. Verhaillen. - On a tiré sur dans toutes les fenêtres de la façade. Pourquoi ? Parce que toutes les pièces étaient éclairées. Mais les rideaux étant fermés on ne pouvait pas savoir qui se trouvait dans les pièces. Ils ont donc tiré à l'aveuglette et c'est par manque de chance qu'ils ont touché mon épouse. Il ne fallait donc pas parler de technique.

M. Laurent. - De quel calibre s'agissait-il ?

M. Vernaillen. - Je ne peux pas vous le dire, cela doit se trouver dans le dossier.

3

2

1

*

M. Vernaillen.- Je ne puis vous le dire, cela doit se trouver dans le dossier. Mais je crois qu'ils ont tiré avec du 9 mm et pour le reste c'est un fusil de calibre 7.65 ou 5, .. je ne sais pas. J'ai lu cela dans les journaux car je n'ai pas vu le dossier.

M. Laurent.- Je suppose que vous avez posé des questions à votre avocat .

M. Vernaillen.- C'était deux ans plus tard.

M. Laurent.- Sur la présence éventuelle d'une voiture de la BSR sur place, est-ce qu'on a fait les devoirs d'instruction ?

M. Vernaillen.- Je ne sais pas.

M. le Président.- On va voir ça éventuellement ...

M. Vernaillen.- Je ne peux pas enquêter sur l'affaire dans laquelle je suis partie prenante.

M. Laurent.- C'est évident. Mais vous vous posez des questions quand même.

M. Vernaillen.- Vous devez comprendre mon point de vue également.

Je ne vais pas, comme commandant de district ou commandant en second du groupe, ennuyer les gens tous les jours.

M. Laurent.- Maintenant que l'affaire est classée et que votre avocat a le dossier, vous avez tout de même des informations sur ce dossier.

M. Vernaillen.- L'avocat a pris connaissance du dossier mais je ne sais pas s'il en a fait une copie. Maître Dalck (?) qui est une éminence grise dans le monde juridique, connaît son métier, je suppose. Il est professeur. Je lui fais donc confiance.

M. le Président.- On va voir ça.

La parole est à M. Eerdekens.

M. Eerdekens.- Je vais poser une question puis faire une suggestion, monsieur le Président.

D'abord ma question. Le témoin est-il au courant de ce que

M. Lekeux a exprimé lors de son interview à M. Dupont, à savoir qu'il existait au sein de la gendarmerie une section un peu spéciale composée de personnes d'extrême droite, comme Bouhouche et Beyer ? Comme vous avez travaillé avec ces personnes, êtes-vous au courant qu'il y avait effectivement parmi vos subordonnés des personnes à idéologie bien orientée et qui auraient pu former un "petit escadron particulier" en certaines circonstances ?

M. Vernaillen.- Non, personnellement je n'en étais pas conscient. Je n'étais pas au courant de cela. Je sais que Bouhouche et d'autres faisaient du practical shouting, qu'ils étaient dans des clubs de tir, mais ce n'était pas une chose anormale à ce moment-là. Mon
3 frère est aussi dans un club de tir, au points 22.

2 J'avais ~~xMaixxjxai bien~~ déjà entendu certains bruits relatifs à un coup d'Etat. Ca ~~je l'avais entendu~~. Ensuite je l'ai lu dans le

journal parce que l'ancien gendarme Lekeux en a parlé également.

D'ailleurs j'en ai touché un mot ici dans la note que j'ai rédigée.

Cette information m'a été donnée par un civil, un certain M. Finné, qui a été tué lors de l'attentat du Delhaize à Overijse.

M. le Président.- Il vous a dit cela personnellement à vous ?

M. Vernaillen.- Oui.

M. le Président.- A quel moment ? Quand vous a -t-il dit cela ?

M. Vernaillen.- Au cours de mon enquête sur l'affaire François, en 1980-1981 j'ai fait la connaissance de M. Finné par le truchement de la police judiciaire, donc par MM. Reyniers et Devroeve, les deux commissaires de la police judiciaire.

M. le Président.- Comment l'avez-vous connu ? Hebt gij hem moeten ondervragen ?

M. Vernaillen.- Non, c'était un ami des deux commissaires que je viens

de citer et un jour il m'a été présenté. C'est ainsi que j'ai fais sa connaissance.

M. le Président.-Qu'a-t-il dit concrètement ?

M. Vernaillen.- Je le rencontrais parfois parce qu'il avait une agence de banque à l'Avenue Louise. Lorsqu'on doit faire des voyages ou changer des monnaies, autant faire plaisir à une connaissance ~~quemdxadhem~~ qu'aller ailleurs. C'est ainsi que je le rencontrais xxx et un certain jour il m'a raconté qu'il avait été question d'un ~~attentat~~ (coup d'Etat ?). Il avait même cité des noms de Généraux, d'un Ministre, etc. Je ne vais pas les ~~citer~~ révéler ici. Il disait même que la Cour était au courant. Pour moi c'était un type fantasque, ~~qui exagérait~~ quelqu'un qui exagérait. C'est la première fois que j'entendais parler de cela et je n'y ai pas fait attention. Ensuite, j'ai constaté qu'il avait été tué à Overijse et récemment j'ai lu dans les journaux qu'un gendarme en parle également.

Je ne sais pas de quoi ~~il parle~~ exactement, je ne connais pas les détails. Les noms que M. Finet m'a cités sont inscrits dans ~~ce dossier~~.

M. le Président.- Bien ! ~~Aaxa~~ On ~~va devoir~~ réserver quelque temps à ~~la~~ lecture ~~de votre note~~ !

M. Eerdekens.- ~~J'avais exprimé la~~ suggestion, ~~de pouvoir~~ peut-être revoir le témoin, avec votre accord, Monsieur le Président et s~~i le témoin~~ l'accepte.

M. le Président.- Oui, ~~on va~~ vous ~~donner~~ un exemplaire pour votre week-end. Etant donné qu'il s'agit d'un long weekend, vous aurez donc le temps de la lire et ~~d'aller~~ sur place pour étudier tout cela.

M. Erdekens.- Une dernière question: avez-vous ~~spontanément~~ fait une déclaration au juge Trock ou au juge de Nivelles - je ne sais lequel était chargé de l'instruction de la fusillade dans laquelle

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE	

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
14/2	DE BOUVERE		DE SMEDT	

M. Finet a perdu la vie - car vous n'avez pas fait de dépositions en disant ...

M. Vernaillen.- ... non pour la bonne raison que je ne pensais plus à cela. C'est en lisant l'article du gendarme Lequeux, aux Etats-Unis, que cela m'est revenu à l'esprit et que je me suis rappelé les déclarations antérieures de M. Finet en me posant la question "est-ce vrai ou pas" ?

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.	voir 15

De Voorzitter.- Mijnheer Vernaillen, wij moeten ons aan onze timing houden. U hebt reeds een paar zaken gezegd omtrent de heren Bouhouche en Beyer. Er worden in deze zaak meerdere namen genoemd, onder meer ~~ook~~ die van de heer Bultot. Hebt u op een of ander ogenblik met die mensen contact gehad, hebt u ze moeten ondervragen, hebben ze voor u gewerkt? Zijn er nog aanvullende mededelingen die u daaromtrent wenst te doen?

De h. Vernaillen.- Behalve op het disciplinaire vlak ben ik nooit met die mensen in contact geweest.

De h. Voorzitter.- Hebt u de heer Bultot gekend?

De h. Vernaillen.- Ik heb hem persoonlijk niet gekend. Ik weet wel dat, ongeveer een maand voor de aanslag, in de gevangenis bekend was dat er een aanslag op mij zou gebeuren.

De h. Voorzitter.- In Leuven?

De h. Vernaillen.- Niet in Leuven, in Vorst. Dat staat in het dossier, van de aanslag, dat weet ik.

De h. Voorzitter.- Herhaal dat nog eens. Wie wist dat?

De h. Vernaillen.- Bepaalde gevangenen. Ik stel mij dan ook de vraag - gratis en onder alle voorbehoud - of de heer Bultot daar ook van op de hoogte was.

De h. Voorzitter.- U meent dat daarover sporen terug te vinden zijn in een dossier?

De h. Vernaillen.- Die zijn er zeker. Ik ben één keer persoonlijk meegegaan met onderzoeksrechter Bellemans naar de gevangenis van Hoogstraten om iemand, die in Brussel gedetineerd was geweest, te verhoren. Hij had een brief geschreven aan de onderzoeksrechter om te zeggen dat hij in verband met die aanslag bepaalde details

moest geven of kon geven. Daarbij komt dat de h. Gillet, één van de gevangenen van de BIC mij op 1 oktober 1981 - dat herinner ik mij zeer goed - persoonlijk heeft gezegd, in het bijzijn van mijn echtgenote, dat ik vermoedelijk nooit het proces François zou bijwonen.

De h. Voorzitter.- Wanneer was dat?

De h. Vernaillen.- Dat was op 1 oktober, vier weken vóór de aanslag van 25 oktober. Dat was dus de h. Gillet, een gevangene, die mij wist te vertellen dat ik nooit het proces zou bijwonen.

De h. Voorzitter.- U zegt dat uw echtgenote dat gehoord heeft?

De h. Vernaillen.- Ja, dat was in Amerika, tijdens de laatste reis die ik met de h. Gillet gedaan had naar Amerika omdat hij daar moest verhoord worden. De Amerikaanse justitie had mij gevraagd om mee te gaan omdat ik van de zaak op de hoogte was. Het was de vijfde

keer dat ik naar de Verenigde Staten ging . Mijn reis werd betaald door het Ministerie van Justitie en mijn echtgenote is meegegaan op onze kosten.

De h. Voorzitter.- Wie was die Mijnheer Gillet precies?

De h. Vernaillen.- Hij was de "bankier van de maffia" als ik het zo mag zeggen. Hij was een Belg die was aangehouden in het kader van de drugtrafiek, in het luik AIC-BIC-en niet in het luik BNO. Hij heeft dat gezegd, maar een andere gedetineerde heeft dat bevestigd. Die gaat veel meer in detail en zijn verhoor werd opgenomen in het dossier.

De h. Voorzitter.- Was hij samen geweest met Gillet?

De h. Vernaillen.- Ja.

De h. Coveliers.- Leeft die andere gedetineerde nog?

De h. Vernaillen.- Dat weet ik niet, maar zijn naam staat in het dossier.

De heer Voorzitter.- Wanneer wij bij de aanvang de dossiers opvroegen dan was dat meer om sportieve redenen, om ons te meten, maar ik heb de indruk dat dit absoluut noodzakelijk zal zijn aan het einde van het onderzoek.

De heer Coveliers.- Ik ben van oordeel dat het past hier te doen opmerken dat de reden waarom men de dossiers niet wilde meedelen weinig te maken had met het heilige principe van de scheiding der machten.

De heer Voorzitter.- Ik denk het ook.

De heer Coveliers.- Mijns inziens heeft er een ander principe gespeeld.

De heer Voorzitter.- Hebt U te maken gehad met wat men gemeenzaam "de feiten van Waals-Brabant of de overvallen van Waals-Brabant of

de Bende van Nijvel of van de Borinage"noemt ?

De heer Vernaillen.- Helemaal in het begin. Ik ben ter plaatse geweest na de overval in Nijvel waar rijkswachter Morus en de twee burgers aan de benzinepomp werden gedood. Ik ben ter plaatse geweest in hoedanigheid van tweede commandant van de groep Brabant. Het onderzoek werd gedaan door de heer Deprêter, de Procureur des Konings in Nijvel. Ik was daar min of meer van bepaalde zaken op de hoogte zonder de details te kennen.

Ik heb ook de eerste acties meegemaakt van zware controles die werden uitgevoerd in gans Zuid-Brabant. 's Avonds en in de week-ends stelden wij dispositieven op om alle voertuigen die bepaalde penetratiestellingen voorbijgingen te controleren.

De heer Voorzitter.- Was dat bij alarm of routine ?

De heer Venaillen.- Dat was een eigen initiatief.

In verband met het onderzoek kan ik nog zeggen dat het werd gedaan door Nijvel, door een pas opgerichte cel. Dat was eind 1983. Voor Brabant had, meen ik, majoor Gilbert de leiding. Hij was er althans veel mee bezig. Soms ging ik daar ook wel eens een kijke nemen omdat ik graag gerechtelijke zaken deed. Ik weet dat tamelijk vlug de eerste aanhoudingen zijn verricht, dat waren Cocu, Vittorio enzovoort. Zij werden nadien terug vrijgelaten om daarna opnieuw te worden aangehouden, maar toen was ik reeds weg uit de gerechtelijke diensten.

De heer Voorzitter.- U hebt die mensen niet ondervraagd ?

De heer Vernaillen.- Neen.

De heer Voorzitter.- Hebt U ook geen expertises gedaan of de plaatsen bezocht ?

De heer Vernaillen.- Neen. Het enige plaatsbezoek dat ik heb

verricht betrof de overval in Nijvel. Daar ben ik ter plaatse geweest.

De heer Voorzitter.- Wij hebben een wedersamenstelling van de feiten gezien. Zijn er op dat ogenblik geen ideeën in U opgekomen ? Welke waren uw eerste reacties nadat U de vaststelling had gedaan ? Voor ons zou het interessant zijn dat te weten.

Dacht U op dat moment dat men opnieuw een overval had gepleegd omwille van het geld of meende U dat het ditmaal toch iets anders was ? Is een dergelijke bedenking bij U of bij de anderen opgekomen ?

De heer Vernaillen.- Voor mij was het iets onbegrijpelijks. Ik kan er nog altijd niet bij waarom men twee onschuldige burgers die benzine komen nemen, doodschiet. Dat zij op een rijkswachter schieten kan ik nog enigszins aannemen alhoewel ik dit - versta mij

niet verkeerd - ook niet normaal vind, maar een dief die wordt betrapt is een moordenaar. Dat zeggen wij altijd. Het kon een gewone overval zijn geweest of "gewone dieven" die in dat warenhuis kwamen stelen, en wanneer dan een rijkswachterscombi daar onverwachts toekomt en onder vuur wordt genomen dan is dat spijtig maar niet zo verwonderlijk.

De heer Voorzitter.- Volgens U was het dus louter toeval en niet uit te leggen ?

De heer Vernaillen.- Inderdaad. Het was ook de eerste in de reeks.

De heer Voorzitter.- U hebt zich ook geen vragen gesteld omtrent de gebruikte methodes ? Ter plaatse maakte U zich geen bedenkingen zoals : zij gebruiken militaire technieken of het zijn "liefhebbers" of het zijn beroepsmensen die zich daarvoor hebben getraind ?

De heer Vernaillen.- Ik denk niet dat dit militaire technieken waren om de eenvoudige reden - dat is een persoonlijke visie - dat men in Nijvel toch in het wildeweg geschoten heeft.

De heer Voorzitter.- U denkt dat men ook in het wildeweg geschoten heeft ?

De heer Vernaillen.- Als ik zie hoeveel kogelgaten er in die combi waren, dan is dat niet zo precies geweest.

De heer Voorzitter.- Dat is wat u daar heeft gezien. Ik vind het belangrijk dit eens te horen. Nadien begint men er allerlei wetenschappelijke uitleg aan te geven. Soms is een eerste indruk nogal waarachtig.

De heer Vernaillen.- Iemand die in koelen bloede doodten kan schieten, schiet geen twintig keer.

De heer Beckers.- Tenzij hij het doet om de zaak in te dekken.

De heer Vernaillen.- Dat kan ook.

De heer Voorzitter.- In al die feiten werd toch vastgesteld dat men mensen door het hoofd schiet.

De heer Vernaillen.- Om zeker te zijn dat ze niets meer gaan vertellen. TOen men mij beschoten heeft, heeft men twee keer geschoten om te ~~hebben~~ treffen en heeft men getracht om met de kolf van een geweer de deur in te slagen. Ik weet dat het met de kolf van een geweer was omdat de indruk nog altijd in de deur te zien is.

De heer Voorzitter.- Men wilde ook binnen.

De heer Vernaillen.- Men wilde binnen, maar dat is hen niet gelukt want de deur is spijtig genoeg - gelukkig voor ons - massief. Dan heeft men gewoon in het wildeweg geschoten.

De heer Voorzitter.- Dan heb ik nog een ander punt om af te ronden. De rest zullen wij dan later zien. Op nieuwjaarnacht rijdt men bij de groep Dyane zo eenvoudig binnen; men weet het juiste magazijn liggen en de meest moderne wapens - de andere laat men liggen - men weet de juiste kast open te breken; enzovoort. Dat was na uw tijd. Men rijdt op het gemak terug buiten. De dag nadien wordt pas vastgesteld dat daar iets moet gebeurd zijn. De groep Dyane is waarschijnlijk toch geen duiventil.

De heer Vernaillen.- Dat denk ik niet.

De heer Voorzitter.- Dat was zo ook niet op dat ogenblik.

De heer Vernaillen.- Ik ben niet de enige die dat zegt of durft te zeggen. Er zijn ook collega's of vroegere collega's die dat beweren. Niet alleen de diefstal bij Dyane, maar ook de twee

aanslagen die daaraan voorafgingen konden niet gebeuren zonder medeplichtigheid binnen de rijkswacht zelf. Ik bedoel hiermee het BOB-voertuig en bij mij thuis en zeker de diefstal bij Dyane. Daar gaat ~~gx~~ men zo maar niet binnen. U moet dat maar eens proberen. Een oud-gediende van Dyane - dit is een gratis-veronderstelling - zou dat wel kunnen, omdat die weet waar alles staat.

De heer Voorzitter.- Kunnen oud-gedienden daar zo maar binnenlopen ?

De heer Vernaille.- Neen. Trouwens alles is op slot. Ik weet nu niet hoe de toestand was de dag van de overval, van de diefstal. Dat was op nieuwjaar einde 1981, begin 1982.

De heer Voorzitter.- Het zou best kunnen zijn dat juist op die dag de bewaking scherper is dan anders. Het moet dus iemand zijn die geweten heeft dat de bewaking slapper was, of dat er

niemand was. Men moet toch door barelen rijden, enzovoort. Beschrijf eens hoe men daar binnenkomt.

De heer Vernaillen.- Als men in de kazerne binnenkomt, wordt men gecontroleerd, tenzij men u kent als collega. Als ik in de kazerne binnenkwam, dan groette men gewoon, omdat men wist wie ik was.

De heer Voorzitter.- Maar men had u gezien.

De heer Vernaillen.- Natuurlijk. Iemand die men niet kent, wordt gecontroleerd. Dat is normaal. Wanneer men dan binnen was, dan vond men alle lokalen of magazijnen gesloten. Die waren op slot. Alleen de voertuigen stonden binnen, vrij in de garage. Ik weet niet of dit nog het geval was wanneer die diefstal gebeurd is twee jaar later. Die voertuigen stonden op de tweede of derde verdieping, maar ze waren op slot. De sleutels lagen daar niet

zo maar voor het ~~grabbelen.~~ grijpen Men moest dus weten waar de sleutels van het voertuig waren ; men moest binnen kunnen in de lokalen ; men moest al bijna iemand zijn die een dubbel had van de sleutels of iemand die van het huis was of geweest was.

De heer Voorzitter.- Waren de wapens opgeborgen ? Het waren nogal high-tech wapens. Liggen die daar op de grond uitgestald zoals bij de brandweer om ze gemakkelijk te kunnen grijpen wanneer men moet uitrukken, of zitten die achter slot en grendel ?

 zie 18

De heer Vernaillen.- Normaliter zaten zij achter slot in het wapenmagazijn.

De heer Voorzitter.- Er is dus maar één controle aan de ingang van de kaserne ? Wanneer men de sectie Diane binnengaat is er dus geen tweede persoonlijke controle ?

De heer Vernaillen.- Toen niet, nu misschien wel.

De heer Voorzitter.- Wat is de procedure bij het buitenrijden ?

De heer Vernaillen.- Als men buitenrijdt met een dienstvoertuig dan is er geen probleem omdat men dat voertuig kent.

De heer Voorzitter.- Het moet dan toch gebeurd zijn met een voertuig dat men kent en met een nummerplaat waarmee men enigszins vertrouwd is.

De heer Vernaillen.- Ik meen dat het is gebeurd met een dienstvoertuig. Ik ken echter het dossier niet.

De heer Voorzitter.- Wij ook niet maar vermits u daar is geweest

hoorden wij daarover graag uw versie.

De heer Vernaillen.- Het is toch normaal dat wanneer men met een dienstvoertuig buitenrijdt de leden van de sectie Diane gewoon even wuiven vermits zij elkaar onderling kennen. Zo eenvoudig gaat dat.

De heer Voorzitter.- Ik begrijp dat u mij misschien niet kan antwoorden, maar men heeft in elk geval visueel een dienstvoertuig zien binnen- en buitenrijden en personen gezien die men misschien heeft gegroet omdat zij tot de groep behoorden. Was er achteraf niemand die kon verklaren wie men heeft gezien en over welk voertuig het ging.

De heer Vernaillen.- Dat weet ik niet. Ik ken het onderzoek niet.

De heer Beckers.- Mijnheer Vernaillen, u was Commandant bij de groep Diane in de periode 1977-78-79. Hoe worden de leden van de groep Diane eigenlijk geselecteerd ? Hoe werden zij meer bepaald geselecteerd

op het ogenblik dat u Commandant was ?

De heer Vernaillen.- Op het ogenblik dat ik het commando heb overgenomen was het "embryo" al geselecteerd door Colonel . Het betrof personen van de 5e en de 6e mobiele groep die reeds een individuele training achter de rug hadden zowel op het vlak van gevechtstechnieken, judo, schieten, enzomeer. Wij hebben een bijkomende selectie gedaan in die zin dat de nieuwelingen - want bij het begin heb ik personeel geërfd - werden gerecruteerd aan de hand van instructie- en selectieprogramma's, uit de besten die al territoriale ervaring hadden omdat zij ook werden ingezet voor filatureopdrachten in terrorismezaken. Daarbij werden zij onderworpen zowel aan fysische als psychische testen, verhoren, durftesten en dies meer. Het is dus niet zo dat iemand als jong rijkswachter binnenkomt en de groep Diane kiest. Dat gaat niet.

De heer Coveliers.- Het gaat dus niet om vrijwilligers ? Men moet zich dus niet vrijwillig opgeven ?

De heer Vernaillen.- De vacatures worden opengesteld zodat men zich kandidaat kan stellen. Dit houdt echter niet automatisch in dat men wordt aangeworven. Er gaat daaraan trouwens vier à zes weken training vooraf.

De heer Coveliers.- Ik neem aan dat het geen staatsgeheim is wanneer ik u vraag uit hoeveel leden de groep bestaat.

De heer Vernaillen.- Het is een speciaal interventie-escadron, dus 150 à 160 manschappen.

De heer Coveliers.- Vier pelotons dus.

De heer Vernaillen.- Ja. Trouwens de organisatie is grosso modo dezelfde als de Duitse groep GSG9.

De heer Voorzitter.- Kolonel, wij zullen waarschijnlijk wel kunnen

achterhalen wie op dat ogenblik bevelhebber was van de Groep Diane.

De heer Vernaillen.- Majoor Jennes. ?

De heer Voorzitter.- Graag zou ik willen weten wat er achteraf werd gedaan. Misschien ligt dit aan de basis van veel zaken die nadien zijn gebeurd. We zouden aan onze plichten tekort schieten mochten wij niet een beetje speurwerk verrichten.

De heer Beckers.- Mijnheer de Voorzitter, mag ik nog een laatste vraag stellen ? Ik weet niet of de getuige er kan op antwoorden.

Mijnheer Vernaillen, heeft u de indruk dat wij een puzzle aan het samenstellen zijn of vindt u dat wij de zaken los van elkaar moeten beschouwen ?

De heer Vernaillen.- Ik denk eerder aan een puzzel. Ik weet ook niet wat U weet. Ik kan daar dus niet op antwoorden.

De heer Voorzitter.- Veel van wat wij weten staat soms in de krant. Zoeken wij het te ver of te dicht ?

De heer Vernaillen.- Ik denk niet dat men ooit te ver kan gaan zoeken.

De heer Voorzitter.- Kolonel, ik dank U, U hebt al veel moed moeten opbrengen. Ook daarvoor dank ik U.

Wij hebben het dossier opgevraagd. Het werd ons toegezegd. Wij zullen elkaar dan terug zien nadat wij dat dossier geraadpleegd hebben. Dit zal waarschijnlijk nodig zijn om een aantal zaken met U nog even uit te testen en te bepraten. Ik hoop dat wij dan opnieuw een beroep zullen mogen doen op uw diensten.

Zijn er zaken waarvan U meent dat U ze niet hebt

kunnen zeggen omdat wij U daartoe niet de kans hebben gegeven ?

De heer Vernaillen.- Ik ben bereid tot alle mogelijke samenwerking.

Ik hoop alleen maar dat men ooit eens de schadevergoeding zal betalen, dat er recht geschiedt en dat men geen tweede keer zal beginnen.

De heer Voorzitter.- Mag ik U dan ook vragen ons die nota die U ons beloofd hebt te overhandigen ? (nota wordt overhandigd)

De heer Coveliers.- Wij zullen Kolonel Vernaillen nog terugzien want ik wens hem nog een aantal vragen te stellen over de periode vanaf 1984. Dit kan in een besloten vergadering gebeuren.

De heer Voorzitter.- Dat is goed maar ik kan niet zeggen wanneer. Wij moeten de Kolonel geen tweemaal laten komen als éénmaal volstaat. Wij zullen dus op dezelfde manier contact nemen en er zijn altijd mogelijkheden om tot een afspraak te komen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 12 u 30 min.

- De vergadering wordt om 14 u. 45 m. geopend.

De heer Voorzitter .- Dames en Heren, de namiddagvergadering wordt geopend.

Ik geef thans de gelegenheid aan de pers om enkele beelden te maken.

Deze namiddag worden volgende personen gehoord : in de eerste plaats de heer substituut van de Procureur des Konings de heer Cumps, bij het Parket van Nijvel, vervolgens de heer Cruysmans, onderzoeksrechter te Nijvel, daarna de heer Degraeve, griffier van de rechtbank te Nijvel.

Vooraf verontschuldig ik de commissie bij de getuigen, bij het personeel en de pers voor onze laattijdigheid. Zoals ik deze morgen mededeelde had deze middag een werkvergadering plaats met de minister van Justitie over de werkzaamheden van de commissie

Tevens stelden wij de Minister een aantal vragen.

Zoals u weet, is onze commissie ten zeerste gesteld op de intense samenwerking tussen de Wetgevende Macht en de Rechterlijke Macht; wij zijn evenzeer gesteld op een zeer intense samenwerking tussen de Wetgevende Macht en de Uitvoerende Macht, meer bepaald met de Minister van Justitie, specifiek voor de aangelegenheden die onze commissie bezighoudt.

Het verheugt ons dat wij deze samenwerking in het verleden op een uitstekende wijze tot stand hebben gebracht; wij zullen ze ook verder zetten.

Deze middag hebben wij met de Minister over talrijke problemen gesproken. Het is wellicht goed dat de publieke opinie ook weet

CHAMBRE - KAMER | COMMISSION D'ENQUÊTE | ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
20/3	PEETERS		VAN HOOF	

dat deze middag dit gesprek met de Minister plaatsvond en dat wij hem advies en raadgevingen hebben gevraagd over de organisatie van het onderzoek van de gerechtelijke dossiers, die ons door de parketten-generaal worden medegedeeld.

Zoals u weet, zijn wij op dit ogenblik reeds in het bezit van het dossier Pinon. Daarover werd in deze commissie reeds veel gesproken. Er werd ons door de heer Procureur-generaal te Mons medegedeeld dat de dossiers in verband met de zaak Latinus, het dossier betreffende de aanval op de wapenhandel Dekaise, het dossier over de aanval op het "Restaurant des Chevaliers", alsook het dossier betreffende de aanval op de het restaurant "Les Trois Canards", op elk ogenblik te onzer beschikking zijn op het Parket te Mons. Wij moeten enkel nog de praktische schikkingen nemen om deze dossiers naar hier over te brengen.

PAR.STENOGR. | PAR.REVIS.

CHAMBRE - KAMER	COMMISSION D'ENQUÊTE	ONDERZOEKS-COMMISSIE

	STENOGR.	EVTL REVIS.	DACT.	DAT.
20/4	PEETERS		VAN HOOF	

Er stelt zich bijgevolg een probleem op elk ogenblik van het onderzoek van deze dossiers. In dat vetband hebben wij deze middag een omstandige bespreking gevoerd met de Minister van Justitie, ten einde na te gaan op welke wijze wij deze taak kunnen organiseren. Wij wensen inderdaad een beroep te doen op magistraten met ervaring in het consulteren, in het behandelen van dergelijke dossiers. Daaromtrent hebben wij het advies gevraagd van de Minister, vooraleer wij ter zake zelf een beslissing zouden nemen.

Een tweede element van onze bespreking was de wens,

die wij reeds een veertiental dagen geleden, onmiddellijk na de getuigenis van Mevrouw Lina en van de heer Raes, administrateur-directeur-generaal, hadden geuit om zo vlug mogelijk de Minister te ontmoeten in verband met de getuigenissen die door deze twee personen wel

PAR.STENOGR.	PAR.REVIS.

werden afgelegd. Wij hebben daaromtrent deze middag ook een gesprek met de Minister gevoerd. Wij hebben hem tevens uitleg gegeven in verband met de standpunten van de commissie en de inhoud van de beslissingen die wij ten voorlopige titel hebben genomen.

Wij hebben hem medegedeeld dat wij een voorlopige beslissing hebben genomen, die niet correct in de pers werd weergegeven. Inderdaad, wij namen een beslissing om, ten voorlopige titel, geen stukken aan de Minister mede te delen, maar tegelijk drukken wij de wens uit zo spoedig mogelijk een gesprek met de Minister te Voeren, ten einde na te gaan , hoe wij, in dergelijke omstandigheden, zouden moeten handelen, met het oog op een goede samenwerking tussen de beide machten.

Deze middag hebben wij aan de Minister medegedeeld dat wij wensen opnieuw met hem een gesprek te hebben over de verklaringen van Mevrouw Lyna en van de heer Administrateur-generaal Raes, op het ogenblik dat een tweede onderhoud heeft plaats gehad met de heer Administrateur-generaal. kunnen wij Dan de Minister eventueel informeren over de inhoud van de verklaringen van beide getuigen. Dit gesprek zal dus later doorgaan.

Ik wens te preciseren wat er precies als beslissing in tempore non suspecto door de commissie werd genomen.

Dit alles wens ik U ten titel van inlichting mede te delen.

Wij kunnen thans overgaan tot het gesprek - ik gebruik niet graag het woord ondervraging - met de heer Procureur Cumps. Mag ik in de eerste plaats vragen de eed te willen afleggen.

Zie 22.